

SUFOI ©

ufo-nyt

44. årg. 2002 3. kvartal Nr. 3

Tror du på ufoer?

Hurra - verden går under!

Ufo set under dansk militærøvelse

Hvem står bag lemlæstelser af kvæg i USA?

Forsiden:
Den 9. juli og 11. august 1946 var der to masseobservationer af stærkt lysende fænomener over Sverige. Den såkaldte spøgelsesraket-bølge havde kulmineret. Men trods flere tusinde observationer på et år lykkedes det kun at tage ét foto af fænomenet. I august 1986 blev fotografen og hans hustru interviewet i deres hjem i Uppsala. Her fortalte de, hvad der egentlig skete den sommerdag i 1946 (læs side 9-11). Det viste foto er faktisk et udsnit. På det originale landskabsfoto kan man knapt ane lysstriben øverst i billedet.
(Foto: Erik P. Reuterswärd)

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan bestille prøvenummer af UFO-Nyt, få information om ufoer og indberette din observation på vores hjemmeside: *www.sufoi.dk*
E-mail: *info@sufoi.dk*

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Copyright: © SUFOI 2002
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.
Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.
De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen, e-mail: *kim_moeller_hansen@gyldendal.dk*

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:
Tryk udført af: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2002 er kr. 257,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 317,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2002-2006 incl.) for kr. 1.285,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.585,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 6 2820 Gentofte ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: *kim_moeller_hansen@gyldendal.dk*

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Flemming Poulsen (SUFOI's Oplysning), Lufthavnsvej 144, Beldringe, 5270 Odense N. 65 95 40 77.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Lyngbygade 86, st., 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Tror du på ufoer?

AF KIM MØLLER HANSEN

Dette spørgsmål er jeg blevet stillet rigtig mange gange i det seneste halve år i forbindelse med en række interviews til aviser og tv. Og hver gang har jeg til journalistens forbløffelse svaret "nej!". "Jamen, tror du da ikke, der findes liv andre steder i universet – videnskaben har jo opdaget solsystemer, som ligner vores?" fortsætter den forvirrede journalist, der allerede ser sin dagsorden smuldre. Når jeg dertil svarer "jo", er forvirringen total.

Efterhånden, som interviewet skrider frem, fortager forvirringen sig, og vi begynder at forstå hinanden. Problemet er nemlig, at journalisten har stillet det forkerte spørgsmål.

Denne problematik har astrofysiker Michael Linden-Vørnle beskrevet ganske rammende i artiklen "Mystik på himlen…eller i folks hoveder?", som er offentliggjort i magasinet "Moment", maj 2002, udgivet af Studenterhjaelpen.dk.

Michael Linden-Vørnle skriver:

"Tror du på ufoer?" Dette klassiske spørgsmål giver lige så lidt mening som spørgsmålet: "Tror du på uopklarede biltyverier i Danmark?"...De fleste kan nok blive enige om, at spørgsmålet "Tror du på uopklarede biltyverier i Danmark?" ikke giver mening. Biltyverier er jo - desværre - et reelt fænomen, og det er også en ubehagelig kendsgerning, at ordensmagten ikke har ressourcer til at opklare alle tyverier. Med dette udgangspunkt er spørgsmålet naturligvis en absurditet.

Stiller man imidlertid et andet spørgsmål: "Tror du, at alle uopklarede biltyverier i Danmark er begået af den samme person?", er situationen en ganske anden. Selvom det indeholder en ekstrem påstand - nemlig at alle uopklarede biltyverier er lavet af den samme person - så er det dog ikke en gennemført absurditet, men snarere en meget vidtløftig teori, som man kan vælge at tro på eller ej. Under alle omstændigheder giver spørgsmålet mening, fordi det postulerer en teori, der i hvert fald i princippet kan be- eller afkræftes, og som man derfor kan have en holdning til. (…)

Og hvad i den grønne osts navn har biltyverier så med ufoer at gøre? Formentlig ingenting, men der er en klar analogi mellem at formulere det meningsfyldte om end meget spekulative spørgsmål og at stille et spørgsmål, der ikke giver mening.

Det pudsige er, at spørgsmålet "Tror du på ufoer?" normalt giver god mening for såvel den spørgende som den adspurgte. Fidusen er, at man i virkeligheden spørger om noget andet, end det man siger. Spørgsmålet betyder for langt de fleste mennesker: "Tror du på, at ufoer er ikke-jordiske rumskibe, der besøger Jorden?" I spørgsmålet ligger altså en indbagt teori, og det er i virkeligheden den adspurgtes holdning til denne teori, der afprøves.

På samme måde som biltyverier må betegnes som et reelt fænomen, så er ufoer så sandelig også reelle. Der er – meget blødt formuleret - tale om en persons oplevelse af et himmelfænomen, der ikke umiddelbart passer ind i vedkommendes normalbillede af verden. Hvad der så har udløst denne oplevelse, er et helt andet spørgsmål, men denne type oplevelser er under alle omstændigheder en realitet, og derfor er en ufo som sådan ikke noget, man tror på eller ej.

Et andet klassisk spørgsmål ved interviews er: "Er der ikke mange, som laver fis med jer og fortæller vilde historier om små grønne mænd, eller som bare er lidt småskøre?"

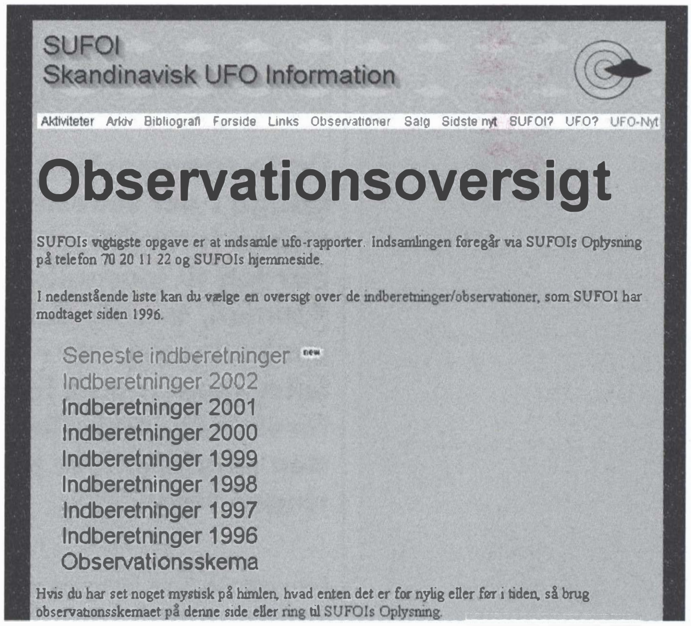
Dertil kan jeg hver gang svare som sandt er, at ufo-observationer gøres af alle typer personer. Langt de fleste observatører er ganske almindelige mennesker, som har oplevet noget, de ikke selv kan forklare.

▶

Observationer

De henvender sig til SUFOI i håb om, at vi kan kaste lys over mysteriet og bringe lidt orden i verdensbilledet. Og SUFOI's udgangspunkt er hver gang, at vi har tillid til, at observatøren efter bedste evne gengiver, hvad han/hun har oplevet.

Og tilliden er gensidig: Vi modtager i øjeblikket mange indberetninger fra hele landet via vores hjemmeside *www.sufoi.dk*. Alle kan følge udviklingen ved at klikke sig ind på "observationer". Alle indberetninger indgår i observationslisterne med hoveddata, ligesom man kan læse udvalgte beretninger i deres fulde længde, præcis med observatørernes egne ord. I næste nummer af UFO-Nyt bringer vi et udvalg af de mest interessante observationer fra 2002. ❑

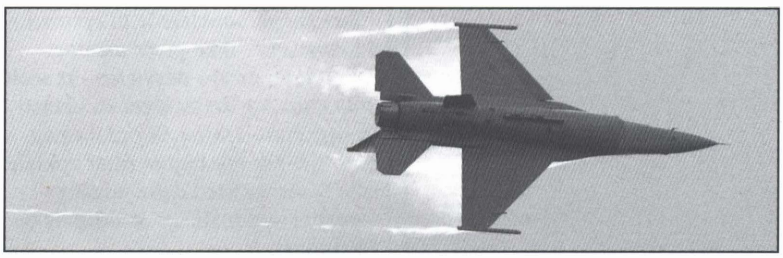
Ufo observeret under dansk militærøvelse

Under militærøvelsen Tactical Fighter Weaponry i august 2001 rapporterede en luftmeldepost i Jylland, at man havde set en ufo. Kort tid før observationen havde Dronning Margrethe og Prins Henrik passeret området i helikopter på vej mod Oksbøl.

AF OLE HENNINGSEN

Ligesom Søværnet har den store øvelse Danex, har Flyvevåbenet også en stor årlig øvelse i Danmark, Tactical Fighter Weaponry, forkortet til TFW. Det var under denne øvelse i august 2001, at en luftmeldepost under Flyverhjemmeværnet rapporterede en ufo over Vestjylland.

UFO-Nyts redaktion blev opmærksom på hændelsen via en reserveofficer, der henviste til en artikel om øvelsen i Søværnets tidsskrift "Søværnsorientering".

(Foto: USAF)

Søværnsorientering er Sværnets blad, der udkommer 6 gange om året og sendes til alle ansatte i Søværnet og fx Folketingets medlemmer samt en lang række statsinstitutioner med relation til det maritime. Tidsskriftet redigeres og udgives af af SOK, Søværnets Operative Kommando i Århus.

I februar-udgaven 2002, nr. 1, har KP Rudi Hansen fra Flyverhjemmeværnseskadrille nr. 218 - Alssund skrevet en meget personlig og levende skildring af sin egen deltagelse i øvelsen TFW, Tactical Fighter Weaponry 2001. Og det er i denne artikel, at rapporteringen af en ufo dukker op.

TFW 2001 var en taktisk øvelse i august 2001. Øvelsen gik bl.a. ud på, at de fiktive stater Skagia (Norge) og Lykonia (det nordvestlige Jylland) var røget i totterne på hinanden. NATO-styrken Jutlandia (Blå styrke) bestod af resten af Jylland og Fyn og kæmpede mod de to stater og havde til opgave at tvinge de stridende parter til fredsforhandlinger.

Øvelsen omfattede fly fra Danmark, Norge, Tyskland og USA. I alt deltog 67 fly af forskellige typer samt ca.102 mindre fly som ved øvelsen året i forvejen, TFW 2000.

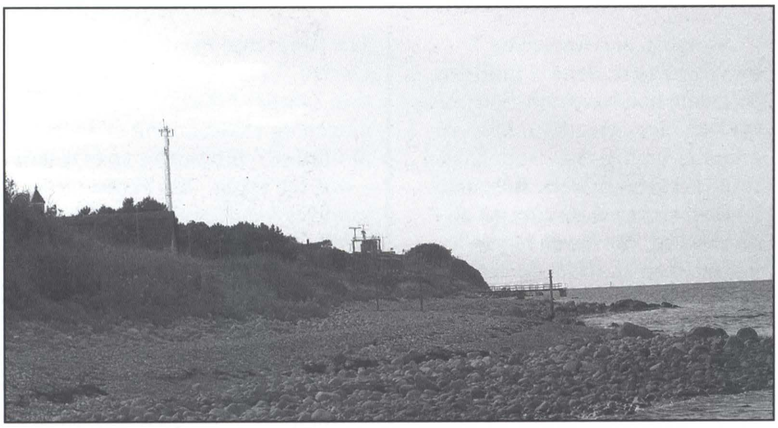
I 2001 faldt en del af Flådens øvelse Danex 2001 sammen med Flyvevåbnets TFW 2001. Foruden fly og skibe deltog missilluftværnsbatterier af typen Dan-Hawk fra Danmark, Roland fra Tyskland og Amraam fra Norge. Desuden havde Danmark og Tyskland det håndbårne luftværnsmissil Stinger med, og til sidst kom det mobile jord-til-luft overvågningssystem, som

var placeret i Bøffelbunkeren ved Blåvand Fyr i nærheden af Oksbøl. Derfra var der forbindelse til Flyvestation Karup, som yderligere havde kontakt til AWACS-flyet (luftvarslingsflyet).

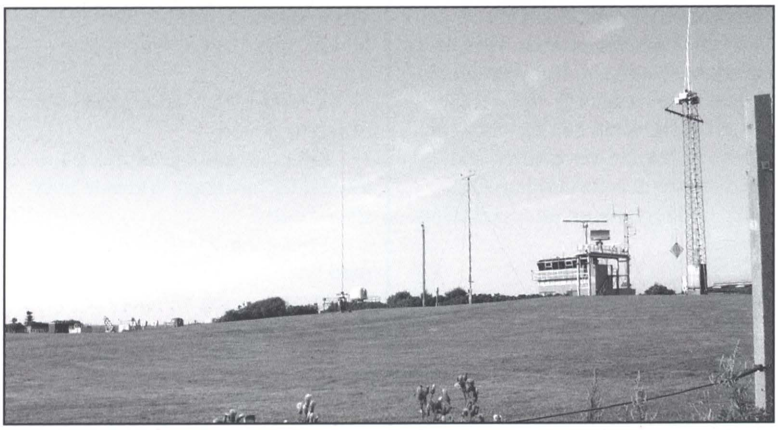
Det er vitalt for Danmarks Forsvar at modtage meldinger fra Flyverhjemmeværnets Luftmeldekorps om fly, kampvogne og skibe. Herved bliver Forsvaret varslet så tidligt om fjendtlige aktiviteter, at eventuelle trusler mod Danmark kan imødegås hurtigere og mere effektivt.

Luftmeldere trænes i genkendelse af kampfly bl.a. ved hjælp af Danmarks største og mest avancerede computersimulator, der er placeret på Sjællands Odde. Luftmeldekorpset træner endvidere deres opgaver i fredstid ved at deltage i store øvelser sammen med Flyvevåbnet, Hæren og Søværnet. Flyverhjemmeværnets Luftmeldekorps deltog da også i øvelsen TFW i perioderne 20.-24. august samt 27.-30. august 2001.

KP Rudi Hansen fra Flyverhjemmeværnseskadrille nr. 218 - Alssund fortæller bl.a. herom i sin artikel:

Luftmeldere trænes i genkendelse af kampfly bl.a. ved hjælp af Danmarks største og mest avancerede computersimulator, der er placeret på Sjællands Odde helt ude på Gniben. (Foto: Kim Møller Hansen)

På Artilleriskolen på Gniben - spidsen af Sjællands Odde - finder man forskellige våbensystemer. Her træner Søværnets folk i at betjene 76 mm kanoner, Harpoon-missiler samt ildleder- og missilradar. Der skydes bl.a. efter fjernstyrede fly, såkaldte droner. Til højre på billedet ses ved siden af gittermasten kontrol- og varslingstårnet. (Foto: Kim Møller Hansen)

I denne overvågning af luftrummet kom vi fra Flyverhjemmeværnet ind i billedet, skønt hvorfor nu det, når man har alt det moderne udstyr? Jo, Flyverhjemmeværnets luftmelderes opgave er at observere fly fra 0 m til 2.000 m (6.000 fod).

Terrænet i Danmark er ujævnt med bakker og lavninger, skove, små og store byer. Det er derfor et kæmpestort problem for lavradarsystemet at opdage lavtgående fly overalt. I Søværnet kender man problemet i mange kystområder.

På en normal solskinsdag med blå himmel vil man i Danmark (landjord) kun se 37% over 10 km i en lige linje. De sidste 63% er skjult under 200 m - de sidste 6 km på grund af skov og huse med videre.

Flyverhjemmeværnets luftmelderes meldinger indgår til Lavac - et lavvarslingssystem, som har forbindelse til de operative kommandoer og mange andre interesserede.

Optegnelser fra en FHV mand på TFW øvelse 26.–31. august 2001

Jeg tog toget fra Sønderborg til Kolding søndag den 26. august 2001. Derefter gik det i Flyverhjemmeværnets egen VW-bus til Nymindegablejren ved Nørre Nebel i Vestjylland, hvortil vi ankom kl. 1745.

Kl. 1900 var det tid for første briefing. Her fik vi at vide, at TFW 2001 var ændret meget. Det skyldes, at øvelsen var opbygget på virkelige hændelser. Så fulgte en detaljeret beskrivelse af, hvilke flytyper der skulle meldes ind, hvordan og i hvilke højder der gjaldt særlige instrukser.

Jeg kom ind på, om vi havde skibskending med. Vi havde bemærket, at Flådens øvelse Danex 2001 havde nogle dage fælles med os. Ved visse poster kunne man forvente passage af et til flere skibe, men det var nok mest posterne med udsigt mod Skagerrak og Kattegat samt Anholt, der fik brug for deres kendskab til orlogsskibe.

Kort før briefingens afslutning fik vi en postfordeling (dvs. hvilke luftmeldeposter de enkelte medlemmer skulle bemande */red.*) til ugen ud samt nøglen til en VW-Bus.

Den første dag – 27. august 2001 - havde jeg sammen med Tonny Laursen fra FHV 213 en post med kode F 1 (FOXTROT) ca. 2–3 km syd for Spjald ved en privat flyveplads.

Det blæste kraftigt fra vest, og vi havde svært ved at tale i telefonen, så vi opdagede ikke de to F-16, som kom i lav højde fra Nord - ikke før den ene kom lige over os i cirka 100 m højde. Det føltes, som om hele tårnet flyttede sig. Vi fik dog afgivet vores melding, selvom vi var lidt døve og rystede. Det ene fly vippede med vingerne - det betød, at vi var observeret.

Vi var heldige, at det var danske fly og ikke norske. Kort efter kom nemlig "fjenden" lige efter to danske F-16 fra Nord.

▶

Danske F-16 kampfly i aktion. (Foto: Fototjenesten FSN ÅLB)

Vi havde den første dag 7 overflyvninger, deraf 5 militære. Vi kunne nok have haft flere, men øvelsen blev afbrudt kl. 1515 på grund af kraftig regn, som havde varet 1½ time på dette tidspunkt.

Dagen efter så ikke meget anderledes ud. Det havde regnet fra midnat, men kl. 0725, da vi skulle af sted, var det hørt op. Den dag skulle jeg være sammen med Chr. H. Andersen fra FHE 314 på G 2 (GOLF), som lå syd for byen Ørnhøj. Vi fik hjælp af to piger på posten - det var også det eneste lyspunkt - vi fik den ene byge efter den anden, men Flyvertaktisk Kommando ville ikke afbryde denne dag. Det gjorde man heller ikke i krigstid!

Kl. 1100 kom den første jager, en F-15 Eagle over posten, som den eneste den formiddag. Om eftermiddagen kom en C-130 Hercules.

29. august - Sea King med Dronningen og en UFO?

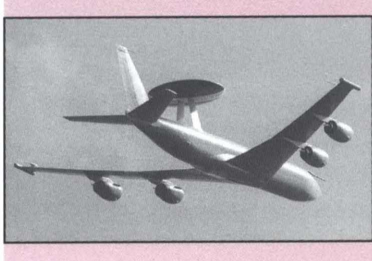

Kort efter regentparrets flyvning i øvelsesområdet med en Sikorsky S-61 Sea King meldte Flyverhjemmeværnet om en ufo. (Foto: Flyvevåbnet)

Vi stod op til en skøn morgen med sol og morgendis – det var som at få ny energi, så det blev lidt boldspil med en gammel konservesdåse før afgang til E 2 (ECCO) ved Horne.

Ved ankomst til E 2 var disen væk, og solen begyndte at overtage magten, så ved opstilling af vore ting, fik vi lidt sved på panden. Det var også første dag, vi kunne melde fly over 6.000 fod.

Chr. H. Andersen så det første fly - en E-3 Sentry (AWACS) i medium level, som gik nordover. Ved ellevetiden observerede vi en

AWACS-flyet E-3 Entry er et modificeret Boeing 707/320 fly, der indeholder avancerede radarsystemer. Den karakteristiske runde, flade radarantenne er placeret på toppen af flyet. (Foto: USAF)

Sea King, som havde retning af Oksbøl. Vi meldte den til Lavac, som svarede tilbage: "Det er Dronningen og Prinsen, som er på vej til Oksbøl." (I området ved Oksbøl - vest for Varde - har Forsvaret et særdeles kendt øvelsesområde. */red.*)

UFO?

Kort efter at Sea King helikopteren var ude af syne, kom en melding fra E 3 (ECCO), som lå syd for os, om vi kunne se den sølvfarvede skive, som lå Nord for ham 400-500 m oppe. Det kunne vi dog ikke.

Så brød Lavac ind og bad ham beskrive skiven.

"Den var rund og lidt tyk på midten og havde en skinnede overflade i sølv."

"Flyver den?" ville Lavac vide, men han svarede: "Nej, den står utrolig stille - jeg kan ikke se, hvad det er." (Pause)

Lavac: "Vil du melde det som en UFO?"

Pause – "Ja og nej - jeg tror, det er en vejrballon, men er ikke sikker."

"OK", kom det fra Lavac: "Vi melder den som UFO!"

Desværre lå der ingen AWACS-fly i området på dette tidspunkt, men vi ville få en melding, hvis Lavac fandt ud af noget.

Den sidste øvelsesdag 29. august 2001

Det blev en af de mest hektiske dage. Vi skulle være klar kl. 0845 på posten Q 2 (QUEBEC) vest for Esbjerg. Som på de andre dage, men 10 min. før tid, kom to Tornado-fly i lav højde syd for tårnet, kurs vest. Så vi fik hurtig kaldt Lavac op af dvale med: "Godmorgen, er I friske - vi har en melding." Og det kom fra Lavac: "Nu!"

Kort derefter havde vi to F-16, som kom i lav højde fra syd henover posten.

Ved titiden kom et militært fly, som ikke var i flyverhjemmeværnets flykendingsbog; og Lavac ville have, at vi skulle melde den som ukendt, men det ville vi ikke. Vi havde, som øvede luftmeldere også Forsvarets flykendingsbog i baglommen, ligesom vi da også har skibskendingsbogen, så vi kunne melde, at flyet var en Super King Air.

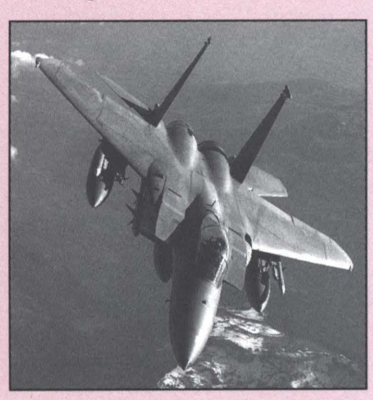
Beech Super King Air 200

Kort efter havde vi to særmeldinger - to statslige skibe. En ABU DA ARGUS, som var på vej ud fra Esbjerg. Og cirka en halv time efter, syd for Blåvand Fyr en TMTR DA VESTKYSTEN, som gik syd over. Det var ikke de eneste særmeldinger. Kort før middag kom en M 113 PMV på vejen ca. 200 m syd for posten.

På sådanne øvelser kan man også blive lidt uenig – det skete, da en 747 Jumbo Jet kom hen over posten. Vi havde den lige over os på Q 2 og kunne tydeligt se, at det var en 747 – men en anden post var uenig med os og mente, at det var en DC-8. Min hjælpeobservatør fik nogle mindre diskussioner med Lavac, som dog godkendte vores melding som en 747 Jumbo Jet.

Kl. 1200 til 1300 var det middag, men det fik vi ikke tid til på alle poster.

Kl. 1215 kom anden bølge af fire norske F-16 - fjenden, som kom fra to sider. Deres mål var Oksbøl, og vi på Q 2 posten kunne kun se en af bølgerne, som lå vest for os ca. 500 m fra tårnet. I medium level lå vores fly - 2 til 4 F-16 og F-15 Eagle.

F-15 Eagle

Under al denne militære flyvning havde vi også civil flyvning fra og til Esbjerg flyveplads.

Kl. 1320 havde vi en KC-135 Stratotanker fra sydvest mod nord-

øst med to F-15 Eagle, hvoraf den ene var under tankning.

Kl 1630 var øvelsen ovre. Vi havde denne dag på Q 2 (QUEBEC) 47 overflyvninger - 25 militære og 22 civile. Af de militære var 13 SUPER PUMA (NATO militær kode COUGAR).

KC-135 Stratotanker fra US-Airforce er ved at lufttanke to F-16 jagerfly. (Foto: Defencelink)

Sidste Briefing

Ved sidste briefing startede man med at slå fast, at det objekt, som blev observeret hos E 3, skulle forblive en observation som UFO.

I alt i de to uger, som TFW 2001 har varet, blev der observeret 6.044 overflyvninger (uge 34: 2.998 og i uge 35: 3.046 overflyvninger). Vi fik også at vide, at Flåden havde nydt godt af vores meldinger - specielt særmeldingerne fra de kystvendte luftmeldeposter. Også vores flymeldinger blev brugt i deres øvelse Danex 2001.

Der indgik 12 særmeldinger, hvoraf de 7 kunne bruges ved Lavac og tydes. Vi er kun få i flyverhjemmeværnet, der har skibsfjernkending som speciale.

Sådan slutter den del af KP Rudi Hansens beretning, som vi har valgt at bringe i UFO-Nyt. SUFOI's primære interesse ligger naturligvis i omtalen af ufo-meldingen, men indholdet i KP Rudi Hansens beretning i øvrigt viser, hvor detaljeret en flyverhjemmeværnsmand kan være i sine meldinger. Samtidig ser man tydeligt, hvilken ihærdighed der ofte lægges for dagen, når man på luftmeldeposter forsøger at identificere de observerede fly.

En gennemgang af rapportarkivet viser, at det rapporterede ufo den 29. august 2001 desværre ikke matcher andre rapporter indgået til SUFOI's rapportarkiv. UFO-Nyt har derfor henvendt sig til de myndigheder, der har været involveret i militærøvelsen TFW 2001 for at finde ud af, om man var kommet en løsning nærmere.

På Lavvarslingscentralen i Århus samles alle meldinger om fly fra luftmeldeposterne. Alle meldinger bliver lagt ud som små brikker på et stort kort - plottebord - så andre dele af forsvaret kan få et overblik over den aktuelle situation. På denne måde kan forbindelsesofficeren til fx Flyvevåbnet hurtigt dirigere allierede fly i retning af de fjendtlige. Billedet er taget under en træningsaften med reduceret bemanding.

Da beretningen oprindeligt blev offentliggjort i tidsskriftet Søværnsorientering, henvendte vi os til SOK - Søværnets Operative Kommando i Århus for en kommentar.

Søværnets Operative Kommando er en moderne virksomhed i forsvarets samlede system – specielt indrettet til at tage sig af de ting, der følger af Danmarks geografiske placering ved og i havet. I daglig tale bruges forkortelsen SOK, der er kendt af de fleste danskere pga. de mange søredningsaktioner, som SOK koordinerer og derfor optræder i medierne næsten dagligt året rundt.

SOK's ca. 285 medarbejdere har til huse forskellige steder i Århusområdet. SOK's operative områder styres bl.a. fra ældre tyske bunkere beliggende i skovområderne omkring Marselisborg Slot. En del af SOK's daglige virke er at styre de aktuelle begivenheder. Dette finder sted fra operationsrummet, kaldet O-rummet, hvor man har et stort overvågningssystem tilknyttet kommunikationsfaciliteterne. Disse sørger for, at nødvendige oplysninger kommer ind til de rette personer, og at beslutninger kommer ud til dem, der skal udføre dem - hurtigst muligt.

Da UFO-Nyt henvender sig til SOK, svarer orlogskaptajn Alex Jensen, at man ikke har modtaget kommentarer andre steder fra i anledning af artiklens offentliggørelse i Søværnsorientering.

Som tidligere nævnt afholdt Søværnet sideløbende med FTW 2001 sin egen øvelse Danex 2001. Man havde dog ikke i SOK modtaget - og derfor heller ikke behandlet - den nævnte ufo-melding - eller andre ufo-meldinger under øvelsen, oplyser orlogskaptajn Alex Jensen til UFO-Nyt. Han fortæller endvidere, at man i SOK ikke fører statistik over indgåede meldinger om ufoer. Men, fortsætter orlogskaptajnen:

"Når SOK modtager meldinger om observationer af ufoer, noteres anmeldelsen i vagthavende officers dagbog. SOK vurderer, om anmeldelsen kan have noget med en eventuel nødsituation at gøre, eller om observationen i øvrigt kan forbindes med aktiviteter, der er kendt af SOK fx skydninger, flyvninger, nordlys eller meteorer. Såfremt SOK ikke kan 'forklare' fænomenet, henvises anmelderen til SUFOI, Danmark, tlf. 70 20 11 22," slutter orlogskaptajn Alex Jensen.

I den forbindelse kan vi fra UFO-Nyts redaktion tilføje, at skiftende bemandinger af SUFOI's tidligere Alarmcentral - nu SUFOI's Information - gennem en lang årrække har haft et aldeles glimrende samarbejde med SOK med identificeringen af visse lysfænomener på himlen, ofte i forbindelse med nødblus m.v.

Da den aktuelle ufo-observation af luftmeldeposten ECCO 3 jo under øvelsen FTW 2001 blev meldt videre til Lavac, Lavvars-

▶

Aktivitet i Operationsrummet i SOK, Søværnets Operative Kommando i Århus.

Observationer

▶

lingscentralen i Århus, henvendte UFO-Nyt sig her for en yderligere kommentar.

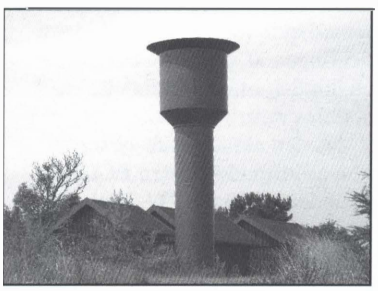
Lavvarslingscentral Århus er landets største lavvarslingscentral med 108 luftmeldeposter tilknyttet, som alle melder til centralen på direkte telefonlinjer. I Operationsrummet i Lavvarslingscentralen opsamles og behandles oplysninger om aktiviteter, normalt i det lave luftrum op til 2.000 meter, anvendelse af atom-, biologiske og kemiske våben, troppebevægelser samt øvrige hændelser af militær betydning.

De vagthavende medarbejdere sørger for, at informationerne fra de 108 luftmeldeposter under øvelserne bliver korrekt plottet ind på det store plottebord i Operationsrummet, således at alle "brugere" af informationerne kan danne sig et helhedsindtryk af den aktuelle situation.

På Lavvarslingscentralen er derfor placeret forskellige kontrol- og forbindelsesofficerer, der har til opgave at udnytte de oplysninger, der indsamles i centralen fra de forskellige luftmeldeposter. De nævnte officerer omfatter bl.a. en jagerkontrolofficer med kontakt til egne flystyrker og en luftforsvarsofficer, der via radio er i forbindelse med nærradioforsvaret ved flyvestationerne, hærens brigader, søværnet m.v.

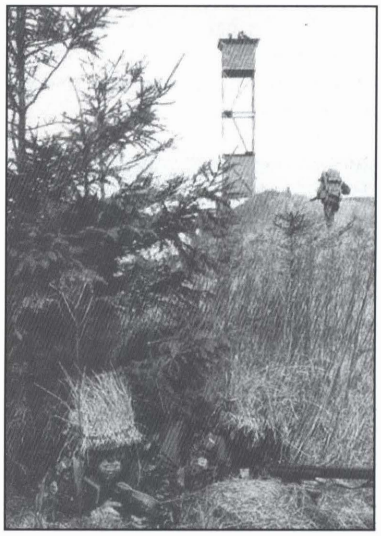
Lavvarslingscentralen i Århus er fysisk placeret i en gammel transformatorstation, som i sin tid modtog strøm fra vandkraftværket ved Tangede Sø.

UFO-Nyts henvendelse til Lavac Århus gik videre til operationsofficeren ved Flyverhjemmeværnsdistrikt 1, kaptajn Steen Jeffers, der oplyser, at den involverede luftmeldepost E-3 rent geografisk var placeret lidt nordnordvest for Varde. Kaptajnen fortæller videre, at besætningen den pågældende dato på Lavac Århus bestod af gæster fra andre dele af landet. Kaptajn Jeffers kan derfor ikke umiddelbart give en kommentar til karakteren af den observerede ufo, men har viderebragt

(Foto: Kim Møller Hansen)

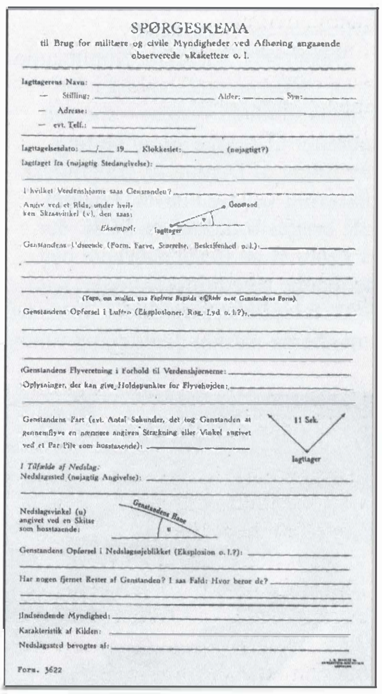
Observationstårn tæt ved Ebbeløkke Bakke på Sjællands Odde.

Et af Flyverhjemmeværnets velkendte observationstårne. Der står normalt to m/k fra det frivillige luftmeldepersonel i et sådan tårn og observerer primært venlige og fjendtlige fly i op til 2 kilometers højde og ud til en afstand af 5 km fra tårnet.

forespørgslen til en kollega ved et andet deltagende Flyverhjemmeværnsdistrikt i forsøget på at finde flere detaljer. I skrivende stund er der desværre ikke indløbet svar på denne forespørgsel.

"Når Lavac modtager en rapport om en uidentificeret flyvende genstand, udfærdiges et standardspørgeskema til brug for både civile og militære myndigheder," fortæller operationsofficeren ved Flyverhjemmeværnsdistrikt 1 videre og fortsætter:

SPØRGESKEMA

til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede »Raketter« o. l.

Iagttagerens Navn: ____

— Stilling: ____ Alder: ____ Syn: ____

— Adresse: ____

— evt. Telf.: ____

Iagttagelsesdato: __/__ 19__ Klokkeslet: ____ (nøjagtigt?)

Iagttaget fra (nøjagtig Stedangivelse): ____

I hvilket Verdenshjørne saas Genstanden? ____

Angiv ved et Rids, under hvilken Skraavinkel (v), den saas:

Eksempel: Iagttager Genstand

Genstandens Udseende (Form, Farve, Størrelse, Beskaffenhed o. l.): ____

(Tegn, om muligt, paa Papirets Bagside et Rids over Genstandens Form).

Genstandens Opførsel i Luften (Eksplosioner, Røg, Lyd o. l.?): ____

Genstandens Flyveretning i Forhold til Verdenshjørnerne: ____

Oplysninger, der kan give Holdepunkter for Flyvehøjden: ____

Genstandens Fart (evt. Antal Sekunder, det tog Genstanden at gennemflyve en nærmere angiven Strækning eller Vinkel angivet ved et Par Pile som hosstaaende): ____

11 Sek. Iagttager

I Tilfælde af Nedslag:

Nedslagssted (nøjagtig Angivelse): ____

Nedslagsvinkel (u) angivet ved en Skitse som hosstaaende:

Genstandens Bane u

Genstandens Opførsel i Nedslagsøjeblikket (Eksplosion o. l.?): ____

Har nogen fjernet Rester af Genstanden? I saa Fald: Hvor beror de? ____

Indsendende Myndighed: ____

Karakteristik af Kilden: ____

Nedslagssted bevogtes af: ____

Form. 3622

"Såfremt man kan få identificeret genstanden ved at rette henvendelse til andre myndigheder, gør man ikke mere ved sagen. Forelægger der ikke nogen identifikation, fremsendes rapporten til Flyvertaktisk Kommando," siger kaptajn Steen Jeffers til UFO-Nyt.

Det bliver senere overfor UFO-Nyts redaktion bekræftet af kaptajn Jeffers, at det omtalte "standardskema" drejer sig om det gamle militære skema "Form. 3622" med overskriften "SPØRGESKEMA" og dernæst underteksten "til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede 'Raketter' o.l."

Formularen er i gammelt papirformat - dvs. lidt højere end A-4 - og har været kendt gennem mange år af SUFOI, som bl.a. i det gamle rapportarkiv har flere udfyldte eksemplarer liggende indsendt af rapportører med tidligere tilknytning til Flyverhjemmeværnet. Der er tale om et spørgeskema, oprindeligt udformet af tidl. major Per Winge, Generalstaben, tilbage i 1946 i forbindelse med hans undersøgelse og registrering af de såkaldte "spøgelsesraketter", som blev observeret over Danmark og det øvrige Skandinavien.

Kaptajn Steen Jeffers har spurgt Flyvertaktisk Kommando i Karup om den nævnte militære formular (Form. 3622) stadig er gældende og fået dette bekræftet.

"Så selv om det er et gammelt skema, opfylder det åbenbart kravene. Men," fortsætter han, "FTK har ikke modtaget en rapport i flere år (altså indsendt på Form. 3622, /red.), hvilket peger på, at min kollega (på Lavac, Århus. /red.) ikke har videresendt meldingen fra TFW 2001," slutter kaptajn Steen Jeffers, operationsofficer ved Flyverhjemmeværnsdistrikt 1.

Flyvertaktisk Kommando er Flyvevåbnets øverste operative myndighed. Dermed har FTK ansvaret for luftforsvaret af Danmark og kontrollerer al militær flyvning i dansk luftrum. FTK er geografisk placeret ved Flyvestation Karup, der er Danmarks største flyvestation. Med sine ca. 300 medarbejdere står FTK for den overordnede styring af Flyvevåbnets 69 F-16 kampfly, 6 transportfly, 8 redningshelikoptere, 6 missil-eskadriller, 5 større flyve-

Det militære spørgeskema Form. 3622, som militært personel bl.a. bruger til indberetning af ufo-observationer.

stationer og næsten 8.000 ansatte i Flyvevåbnet.

Flyvevåbnet har flere enheder, der konstant er på beredskab. Således er to F-16 fly døgnet rundt klar til at undersøge og eventuelt afvise uautoriseret flyvning i dansk luftrum. En forespørgsel til FTK om ufo-hændelsen er i skrivende stund endnu ikke besvaret.

Det skal tilføjes, at det ikke er lykkedes Skandinavisk UFO Information på anden måde at identificere, hvad der blev observeret af Flyverhjemmeværnet under militærøvelsen TFW 2001. At regentparret passerer tæt på området i helikopter næsten samtidig med ufo-meldingen, må formentlig indtil videre betragtes som et kuriøst tilfælde.

Når UFO-Nyt anvender så megen spalteplads på hændelsen, skyldes det især, at vi på denne måde har lejlighed til at give læserne et opdateret indblik i, hvordan danske militære instanser reagerer på og tackler meldinger om ufo-fænomener fx i forbindelse med militærøvelser. ❑

Kilder:

KP Rudi Hansens beretning kan i sin helhed læses på internetadressen:
www.sok.dk/pr/svnort02/102/tact.htm

Korrespondance med SOK, Søværnets Operative Kommando
www.sok.dk

Hjemmeværnet:
www.hjv.dk

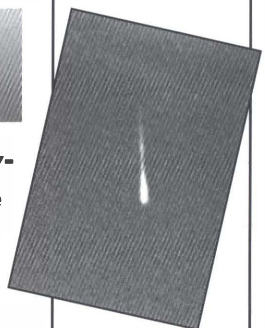
Korrespondance med Flyverhjemmeværnsdistrikt 1
www.fhd1.dk

Flyvevåbnet:
www.flv.dk

FTK, Flyvertaktisk Kommando:
www.flv.dk/flyvevaabnet/flyvertaktisk_kommando.html

Department of the Air Force:
www.af.mil/news/factsheets.html

Berømt foto af spøgelsesraket

Den 9. juli og 11. august 1946 var der to masseobservationer af stærkt lysende fænomener over Sverige. Den såkaldte spøgelsesraket-bølge havde kulmineret. Men trods flere tusinde observationer på et år lykkedes det kun af tage ét foto af fænomenet. I august 1986 interviewede UFO-Sveriges formand Erik og Åsa Reuterswärd i deres hjem i Uppsala. Her fik han at vide, hvad der egentlig skete den sommerdag i 1946.

AF CLAS SVAHN

Den 9. juli var Erik og Åsa Reutersvärd på en ferierejse til Guldsmedshyttan nordnordvest for Lindeberg i Västmanland. Efter at have badet i en nærliggende sø gik de ved 14.30-tiden op i et overvågningstårn, som lå ved en nedlagt sølvmine. Tårnet, som under krigen blev brugt af luftmeldekorpset, gav dem en god udsigt over landskabet. De kunne se meget langt.

"Jeg husker hændelsen meget godt," fortalte Erik Reuterswärd, da vi mødtes for 16 år siden.

"Vi var ude at gå en tur og tænkte ikke på spøgelsesraketter. Vi gik op i tårnet for at fotografere udsigten. Vi var helt alene, når man ser bort fra vores lille etårige søn.

I det øjeblik, jeg trykkede på knappen, var der noget mystisk på himlen, som både min hustru og jeg så. Helt nøjagtigt, hvordan det så ud, kan jeg ikke huske, men det var et lys, som passerede. Det havde et meget specielt udseende. Vi talte længe om, hvad det kunne have været."

I sin rapport til Forsvarsstabens luftforsvarsafdeling dateret den 11. juli og skrevet i Guldsmedshyttans præstegård, skriver Erik Reuterswärd sådan:

"Vi observerede i nordvestlig retning og 45 grader oppe en klar grønhvid (neonlysagtig) lysstreg, som pludselig dukkede op og hurtigt fløj nedad, måske fem månediametre, hvorefter den forsvandt. Den forsvandt efter min opfattelse som en eksplosionsagtig flamme, og jeg mener, at jeg hørte en hvislende lyd. Vi mente, at det var en meteorit, som vi aldrig før havde set ved dagslys. Det varede kun et øjeblik."

"Efter ferien tog vi hjem og sendte filmen til fremkaldelse. Vi så så, at der var noget på den. Vi havde ingen anelse om, at det var fanget på filmen, før vi fik kopien."

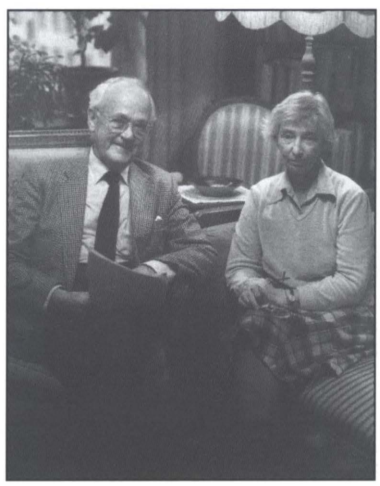
Hvor lang tid gik der, før du fik fremkaldt filmen?

"Der gik vist ikke så lang tid. Vi var jo i Guldsmedshyttan, og vi besøgte familien. Efter besøgene tog vi hjem til Stockholm, hvor vi fik filmen fremkaldt. Vi foretog endnu en rejse den sommer, men da jeg ikke havde så meget ferie tilbage, var den ikke så lang. Jo, jeg fik fremkaldt filmen, inden vi tog på den anden rejse."

Det var altså rent held, at lysfænomenet blev fanget på dit fotografi.

"Et rent held. Og det havde stået i aviserne, at Forsvarsstaben var interesseret i at høre fra folk, som havde gjort visse iagttagelser. Så jeg sendte billedet til Forsvarsstaben."

▶

Erik og Åsa Reuterwärd. Den 21. februar 2002 døde Erik P. Reuterswärd. For 46 år siden blev hans foto af en spøgelsesraket berømt og kom i aviserne i en lang række lande. På trods af at fotoet indeholder en dagslysskive, har det ofte stået som et symbol på spøgelsesraket-bølgen. (Foto: Clas Svahn)

Fra arkiverne

Hvad sagde de, da de modtog filmen?

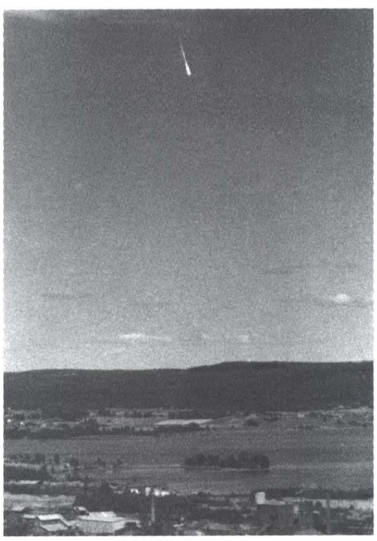
"De undersøgte filmen og tog aftryk af billedet. Men de sagde, at de ikke kunne se noget særligt ved det. Det er jo kun selve lysskæret, der er synligt, som om der var en eksplosion samtidig. De fandt intet i det, og så vidt jeg forstår, drog de ingen konklusioner. Det kan have været en meteorit, det kan have været en bombe. Men hvad det egentlig var, tror jeg ikke, de fandt ud af.

Da jeg havde afleveret billedet, rejste vi bort igen, og da kom det ud til pressen, at der var set noget. Forsvarsstaben blev belejret af pressen og følte sig tvunget til at lade billedet gå videre. Da jeg kom hjem, havde billedet været offentliggjort i mange aviser."

At billedet interesserede forsvaret, er ikke underligt. På trods af mange rapporter, interview og analyser af fund havde Forsvarsstabens hemmelige undersøgelsesgruppe under ledelse af oberst Bengt Jacobsson ikke kunnet pege på en eventuel ubuden gæst. Mistanken rettede sig mod Sovjet, men noget sikkert bevis var der ikke. Erik Reuterswärds foto så ud til at være en af de vigtigste brikker i det puslespil.

"Jeg havde et meget enkelt kamera dengang. Et lille udtrækskamera var det, et lille bælgkamera. Det havde ikke et fornemt linsesystem. Der var bare et objektiv. Jeg købte det for mine sparepenge, mens jeg gik i skole."

Da vi mødtes 40 år efter hændelsen, var det ikke så let at huske alle detaljer omkring selve fotograferingen, men Erik Reuterswärd mente, at eksponeringstiden var 1/50 sekund, en indstilling han ofte anvendte på det kamera.

Dette foto er faktisk et udsnit af det originale landskabsfoto, hvor man knapt kan ane lysstriben. (Foto: Erik P. Reuterswärd)

"Det var bare et klik. Det gik jo rasende hurtigt. Siden så man ingenting. Der var det der lys, og bagefter var der intet at se."

Hvad tænkte De, da det her var sket?

"Der blev jo skrevet en del om spøgelsesraketter i aviserne. Så det diskuterede vi. Men det var først, da vi fik fremkaldt filmen, at vi havde noget at vise frem. Forsvarsstaben undersøgte observationer et stykke tid. Og det stemte jo overens med det, vi havde set. Og som sagt, vi havde jo noget konkret at vise frem. Så lod vi høre fra os."

Hvad, Erik Reuterswärd ikke vidste, var, at forsvaret formodentlig blev oversvømmet med rapporter om mærkelige lysskær på himlen kl. 14.30 den 9. juli. Rapporterne kom fra hele Mellemsverige, da vejret var godt med god sigtbarhed. De mange observationer over et stort område betyder, at den observerede genstand befandt sig højt oppe i atmosfæren.

"Dengang boede jeg i Stockholm og var inde og tale med Forsvarsstaben. Der var en elskværdig officer, som undskyldte, at de havde overladt billedet til pressen. Han fortalte mig også om mine muligheder for at få kompensation fra aviserne."

Den elskværdige officer var major Nils Ahlgren, som i et brev til Erik Reuterswärd dateret den 9. august 1946 oplyste, at han havde lånt Morgontidningen billedet uden at nævne Reuterswärd. Det var sandsynligvis også Ahlgren, som interviewede Reuterswärd, da han kom for at aflevere billedet:

"Der var så absolut ikke tale om et krydsforhør. Det var blot en samtale. Det var mig, der kontaktede dem, og derefter gik jeg op med filmen. Derefter rejste vi jo bort, som jeg har fortalt, og da vi kom hjem, lå der et brev fra dem. Her bekræftede de, at de havde offentliggjort det hele. Efter det havde vi de der samtaler."

Kontakt til Bofors

For militæret var billedet et problem. I et forsøg på at finde en forklaring skrev major Ahlgren til feltskydningschefen hos Bofors. Kunne det dreje sig om raketaffyringer hos Bofors? Men svaret var negativt: Ingen affyringer det aktuelle tidspunkt kunne forklare observationen.

Men hændelsen var et følsomt emne, og major Ahlgren, som udtrykkeligt i brevet bad om diskretion omkring hændelsen, havde også henvendt sig til professor Bertil Lindblad ved Stockholms observatorium. Men svaret var tydeligt:

"Man kan ikke ud fra fotografiet og de visuelle observationer udelukke den mulighed, at der er tale om et meteor."

I et bilag henviser professor Lindblad til en "V-bombespektrograf", et overvågningskamera, der kan se forskel på meteorer og raketbomber ved at analysere deres spektre.

Hustruens version

Eriks hustru Åsa husker også hændelsen ret godt. Det følgende fortalte hun ved vores møde:

"Vi var ude at gå en tur i skoven, da vi kom til et udsigtstårn, som vi gik op i for at nyde udsigten. Man skal jo helst fotografere en smuk udsigt. Vi er blot amatørfotografer.

Vi stod ved et trærækværk, som gik hele vejen rundt. Jeg tror, vi rettede kameraet mod nordvest. Det må have været ret tidligt på dagen.

Vi stod i hvert fald der og stirrede, og da min mand knipsede, sagde vi 'øj da, hvad var det?'. Der var noget, der blitzede. Jeg kan stadig se det for mig. Det kan naturligvis være, at jeg er påvirket af billedet, og det, jeg så i avisen, men det var som om, en komet med en lille hale kom og forsvandt meget hurtigt."

Hvad skete der, da De kom hjem?

"De skrev i aviserne, at der var sket noget den dag, og at de gerne ville i kontakt med folk, som havde set noget. Vi fandt ud af, at vi ikke kun havde set noget, men også fotograferet det."

De nævner intet om, at De havde taget et foto, i det brev, som Deres mand sendte til forsvaret.

"Fortæller han blot, at vi har set noget? Jaså, man skulle jo fortælle, hvis man havde set noget, og på det tidspunkt vidste vi ikke, at vi havde fanget noget på filmen, den var jo ikke fremkaldt endnu. Først da blev vi opmærksomme på det. Ellers havde vi måske aldrig opdaget det på fotografiet. Det er jo ikke særligt påfaldende."

Siden dukkede det op i alle Sveriges aviser.

"Javist, det var jo komisk. Så gode fotografer er vi ikke. Men det syn-

tes vi var sjovt. Billedet var også omtalt på løbesedlerne. Vi var glade for den skilling, vi fik. Det var ikke meget, 50 kr. eller deromkring. De var jo mere værd dengang."

Ikke en raket, men et meteor

Erik Reuterswärd er død i dag, og hans mistanke om, at det drejede sig om et meteor - noget han nævnte under vores samtale - er efter alt at dømme rigtig. Men hans billede lever stadig som en påmindelse om en tid, hvor hele Sverige stirrede mod himlen for at få et glimt af de mærkelige spøgelsesraketter. Hvad de var, er der fortsat ingen, der ved. ❑

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1/02/ *-for*

Jagten på et verdensbillede

AF KIM MØLLER HANSEN

Der var engang et univers

I løbet af de seneste 100 år er vores viden om det univers, vi lever i, nærmest eksploderet. Vi har ikke alene fået indblik i, hvilke byggeklodser kosmos består af, og hvilke spilleregler de følger, men vi er nået til at kunne skimte selve skabelsen.

"Der var engang et univers" fortæller historien om de mennesker og maskiner, der i løbet af det forgangne århundrede har leveret tanker og målinger, der giver os indsigt i universets fødsel. Det er også historien om de videnskabsfolk, deres ideer og eksperimenter, der i de kommende år skal føre os videre i jagten på en beskrivelse af universets oprindelse og skæbne.

"Der var engang et univers" er skrevet af Michael J.D. Linden-Vørnle (født 1968). Cand.scient. med ph.d. i astrofysik fra Niels Bohr Institutet for Astronomi, Fysik og Geofysik. Ansat på Dansk Rumforskningsinstitut, hvor han bl.a. arbejder på Planck Satellitmissionen. Også ansat på Tycho Brahe Planetarium & Omnimaxteater, hvor han udbreder kendskabet til astronomi og astrofysik gennem en bred vifte af formidlingsmæssige aktiviteter. Michael Linden-Vørnle var i en kort periode medlem af SUFOI's ledelse og afholdt i foråret for SUFOI's medlemmer et velbesøgt og glimrende foredrag med titlen "I skabelsens svage skær".

"Der var engang et univers" er særdeles velskrevet. Michael Linden-Vørnle formår at beskrive vanskelige problemstillinger og videnskabelige opdagelser, så de bliver både underholdende, nærværende og letforståelige. Man læser den veloplagte tekst i én køre.

Astronomibøger er normalt gennemillustrerede med imponerende farvefotos af galakser, stjernetåger m.m. Men i "Der var engang et univers" finder man ikke en eneste illustration - og faktisk savner man dem ikke her!

Michael Linden-Vørnle har bebudet, at der i nærmeste fremtid kommer en ny bog fra hans hånd. Den kan vi glæde os til! ❑

Michael J.D. Linden-Vørnle: *Der var engang et univers*, Høst & Søn 2002, 176 sider, kr. 199,95. www.hoest.dk

Den rigtige håndbog om stjerner og planeter

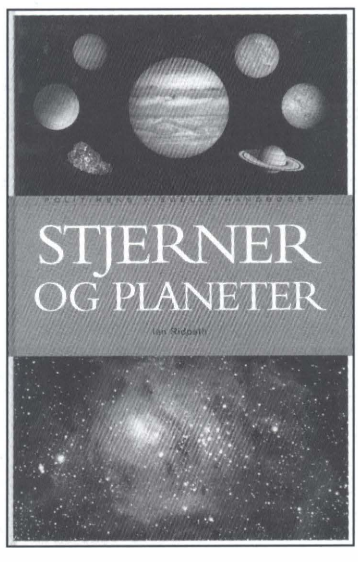
Politikens Håndbøger plejer at være et godt køb. "Stjerner og planeter" af Ian Ridpath er ingen undtagelse.

Bogen er en nyttig og grundig guide til nattehimlens stjerner og planeter med diagrammer, der gør det nemt at genkende stjernebillederne og de enkelte himmellegemers placering. Bogen er et rent overflødighedshorn af flotte fotografier, informative tekster, instruktive tegninger og oversigtskort, som fortæller om universet, galakser, stjernebillederne, solsystemet med de 10 planeter, om kometer, asteroider og meteorer, brug af forskellige kikkerter og om fotografering af nattehimlen.

I månedsguiden følges 88 forskellige stjernebilleder og objekter måned for måned, illustreret med overskuelige stjernekort af både nord- og sydhimlen.

Bogen er bearbejdet til dansk af Bjørn Franck Jørgensen, direktør for Tycho Brahe Planetarium. ❑

Ian Ridpath: *Stjerner og planeter*, Politikens Forlag 2001, 224 sider, rigt illustreret, kr. 199,00 indb. www.polforlag.dk

Rar gammel svindler eller en forvirret bøsse med visioner

Ny bog om kontaktpersonen George Adamski viser ham som en seer, der forvandlede verden, men forkludrede sit liv. Bogen er næsten lige så tankevækkende, som den er useriøs.

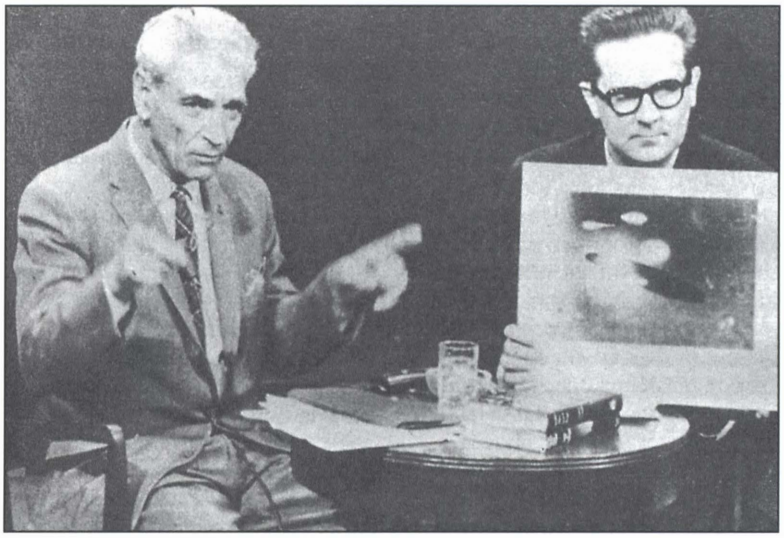
AF PER BORGAARD

Af alle de kontaktpersoner, der i 1950'erne førte sig frem som talsmænd for rumfolkene i de flyvende tallerkener, var George Adamski den mest spændende. Så vidt kan alle være enige med den britiske forfatter Colin Bennett, der har taget fat på Adamski i bogen "Looking for Orthon".

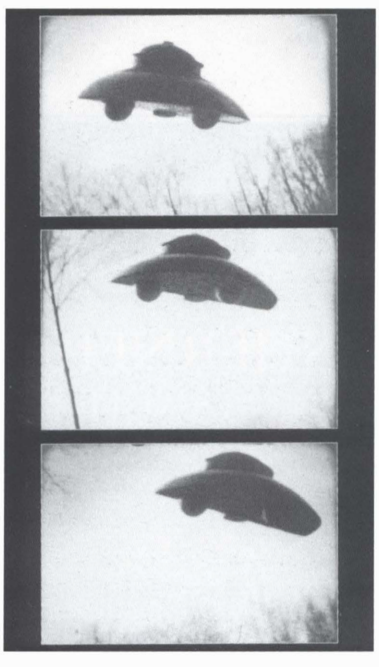
Adamski efterlod sig adskillige uløste gåder. Hvad mødte han i den californiske ørken 20. november 1952? En venusianer var det i hvert fald ikke. Så ville langhårede, blonde Orthon være eksploderet som en dybhavsfisk, da han trådte ud i Jordens atmosfære.

De ariske venusianere uddøde da også sammen med Adamski i 1965. Eller gjorde de? Selv lod George sig jo genføde i rekordfart: Dagen efter sin død hoppede han ud af et ufo i England, præsenterede sig for gartner Arthur Bryant som Yamski og bad den forvirrede brite hilse Des eller Les...Desmond Leslie, medforfatter til Adamskis første bog "Flyvende tallerkener er landet".

Siden blev der stille om de ariske ufonauter, der, som kaptajnløjtnant H. C. Petersen sagde i et foredrag på Folkehjem i Aabenraa i 59, lignede os danskere så meget, at vores nabo kunne være fra Venus. De er næsten ikke blevet set siden. Jo, siger Colin Bennett, få år efter Adamskis død gik vi alle rundt som langhårede venusianere, selv om vi var kortklippede som straffefanger, da Orthon trådte frem i ørkenen.

Adamski under en tv-udsendelse med den kendte Long John Nebel.

Tre stills fra den 8 mm smalfilm som George Adamski optog sammen med Madeleine Rodeffer i Silver Spring, Maryland, den 26. februar 1965.

Pointen er, at Adamski var visionær, en profet, som ud af den blå luft eller det kollektive ubevidste fangede de impulser, som skulle forme fremtiden – og selv skabte de smukke ariske venusianere.

Jamen, var de virkelige eller ej? Ja/nej, svarer Colin Bennett. De var virkelige nok til at blive set af Adamski og hans vidner, til at blive fotograferet, til at efterlade sig fodspor i ørkenen. Men ikke virkelige nok til at være de mennesker af kød og blod, som Adamski stædigt påstod, de var.

Bennett er ikke ene om at gøre Adamskis rare rumfolk af kød og blod til åndesyn, der svinder hen, når ingen kikker på dem. Selv "UFO Kontakt", hvis udtrykkelige formål er at udbrede Adamskis evangelium, er blevet "spirituel" i fortolkningen af Orthon & co. Ifølge seneste melding fra den kant var Orthon engel.

At Adamski selv var teosof, er de fleste vel i dag klar over. Hans religiøse ideer var i vid udstrækning hugget fra Blavatsky og Besant. Havde vi vidst det dengang, ville hans troværdighed havde været nul. Men var han en løgner og svindler? Teosoffer kan være lige så troværdige vidner som andre.

Men Adamski var ikke kun teosof. Han levede af at være new age prædikant, før new age-syndromet nogensinde havde fået dén etiket.

Adamski var en svindler. Han blev faktisk gang på gang taget i at lyve – som da han under et skandinavisk besøg skrev en seddel til sig selv og påstod, den var fra rumfolkene. Eller som da det blev afsløret, at han allerede havde udgivet "rumfolkenes" filosofi i 1936 som de gamle tibetanske mestres visdom.

Han var en rævepels, men velmenende, og han misbrugte ikke sin selvudnævnte status som rumfolkenes gesandt – ret meget. En mere hensynløs person med Adamskis charme kunne have skabt en kult, der sagde spar to til rumsekten Scientology. Men Adamski ville os det egentlig godt, og dér skød han

sig selv i foden. Først brugte han år på at fortælle, at vi ikke skulle være rædde, for rumfolkene var ejegode – og så følte han sig på sine gamle dage tvunget til at gøre noget for verden, der var truet af atomkrig. Så – vupti – vrimlede det med underudviklede (dvs. onde) rumfolk, og Adamski opfordrede USA og Sovjet til at finde sammen i et globalt forsvar. En elegant løsning på den kolde krig, for intet kan få stridende brødre til at enes så hurtigt som en fremmed bølle. Problemet var, at ingen rigtigt troede ham. Der var skabt for megen tvivl om hans sanddruelighed, og kovendingen, da han halede de onde rumfolk op af sin hat, var bare for meget.

Colin Bennett hævder, at seeren Adamski selv var forvirret på det tidspunkt: Hans næsten-virkelige rumfolk havde ikke givet ham noget konkret, som han kunne give videre til den store, uvaskede hob af jordfolk, og der var kaos i hans personlige univers. Han havde ikke længere sit trygge tilholdssted i bofællesskabet i nærheden af Alice K. Wells restaurant på Mount Palomar. Hans lille discipelskare var i opbrud, og allerværst – han var en ulykkelig bøsse i en tid, der var mindre tolerant end nutiden, hævder Bennett. Han tegner en naiv profet med et indre kaos, der bobler over af visioner, som antager næsten-virkelighed og kommer til at præge hele verden.

Jeg *er* stået af. Nok traf jeg kun Adamski én gang, men jeg læste hans bøger med stor grundighed og deltog i en studiekreds om telepati, ledet af medlem af SUFOI's daværende kontaktudvalg Gerda Rørbæk Nielsen. Hun var en bedre talsmand for rumfolkenes filosofi end Adamski selv, og vi analyserede ham grundigt. I øvrigt uden at blive telepater, gudskelov.

Jeg kan simpelt hen ikke få mit Adamski-billede til at dække Colin Bennetts'. Adamski var alt andet end naiv, og han var elegant til at snakke sig uden om spørgsmål, han ikke havde svar på. Men han forvandlede ikke verden, og hans påstande om ufoerne og deres piloter begyndte at forvitre allerede i hans egen levetid.

Det paradoksale er, at Adamski selv troede på sin historie. Den var absurd og ofte ufrivilligt komisk (og tit dødkedelig, som Bennett påpeger), men den rare, gamle svindler var selv overbevist – eller troede, at han gjorde menneskeheden en tjeneste ved at sælge denne "sandhed". Og han var en showman – ikke den generte bondeknold med de løbske visioner, som Bennett maner frem. Jeg husker heller ingen polsk accent i hans amerikanske, selv om Bennett nævner den mange gange. Adamski var kun et år, da han kom til USA, og selv om han ikke fik megen formel uddannelse, var han et intelligent og velorienteret menneske, der levede af at tale og skrive engelsk. Hvis han har snakket med accent, har det været koketteri.

God rest his soul. Forhåbentlig er et hjørne af himlen afsat til tilgivne svindlere. Det vil ikke være det kedeligste. Tilbage hos os i jammerdalen efterlod G.A. en hob gåder: Hvorfor fik han sommetider særbehandling af de amerikanske myndigheder? Hvem lavede hans ufo-modeller – og ikke mindst, hvem lavede den fantastiske filmstrimmel med det formskiftende ufo, som han hævdede at have fotograferet med Madeline Rodeffers billige kamera om eftermiddagen den 26. februar 1965, få måneder før hans død? Billederne kunne ret let fremstilles i dag, men det var 17 år før IBM's første pc, og intet universitet ejede så meget datakraft som maskinen, jeg skriver dette på. Oven i købet hævder flere kilder, at "profeten" havde 12 tommelfingre. Han kan næppe selv have lavet modeller eller falske billeder. Hvem gjorde det så?

Og sidst, men ikke mindst: Hvorfor blev der rapporteret så mange ufo-observationer i hans kølvand? Selv sagde han, at de vågede over ham. Jeg husker, at SUFOI under et Adamski-besøg i Danmark havde udstationeret observatører ved Kastrup Lufthavn. Og i hvert fald nogle af dem så hans fly blive fulgt til landing af et ufo...

Her er igen den famøse dobbelthed, som har præget ufo-syndromet fra starten: Troværdige vidner ser utroværdige ting, ikke-eksisterende ufoer hævdes at efterlade fysiske spor, virkelighed og uvirkelighed flyder sammen – og det er lige i det sammenløb, Colin Bennett har skrevet sin bog.

Men for skeptikere som mig er det ikke nok at operere med smarte vendinger og sammenblanding af kategorierne virkelighed og uvirkelighed. Det går ikke i det univers, vi bor i. Her har løgn og sandhed eksistentiel virkelighed, og de udelukker hinanden – ligesom virkelighed og uvirkelighed.

▶

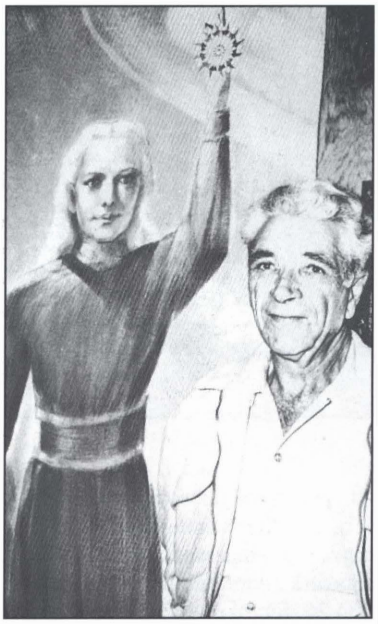
Lucy McGinnis var en af de seks vidner, som overværede Adamskis møde med en rummand fra Venus nær Desert Center i Californien torsdag den 20. november 1952 kl. 12.30. Lucy var i mange år Adamskis sekretær, men da hans påstande blev for vidtløftige, forlod hun ham og organisationen. Men hun fortsatte dog med at støtte hans første kontaktoplevelse.

Lou Zinsstag var Adamski-organisationens leder i Svejts, men forlod ligesom Lucy McGinnis kulten pga. Adamskis historier.

Der var engang...

Maleriet skal forestille Orthon, Venus-manden som Adamski mødte i Californiens ørken.

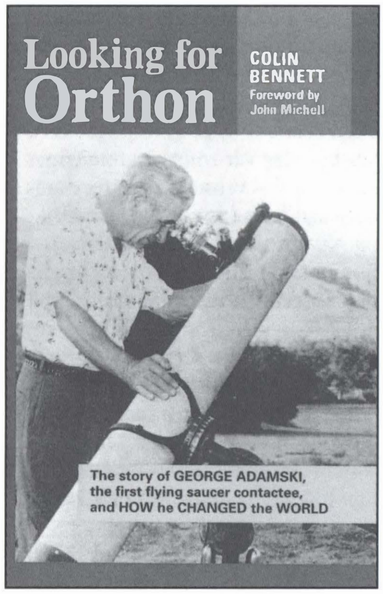
Det er en gammeldags holdning, hævder Bennett. Men han ville flygte skrigende fra alternativet, en magisk verden, hvor to og to måske giver 17 nu og 0,3 om et kvarter.

Bennetts bog er ikke fair, hverken over for kendsgerninger eller over for Adamski. Den er tankevækkende og sjov, sommetider ufrivilligt. Fx når SUFOI's første formand og Adamskis største fan i Danmark konsekvent omtales som forfatteren Hans Peterson. Det er at drive gæk med H.C. – men jeg synes, at UFO-Nyt skulle invitere netop H.C. til at kommentere Bennetts bog. ❑

Kommentar:

Redaktionen har fulgt Per Borgaards opfordring og skrevet til H.C. Petersen for at få hans kommentar til Bennetts bog. H.C. Petersen har svaret, at han ikke har læst Bennetts bog og heller ikke har tænkt sig at gøre det. I samme brev oplyser H.C. Petersen, at Adamski Foundation har en ny bog om Adamski klar til udgivelse.

Bogen er ifølge H.C. "...en yderst spændende og på sin vis sensationel bog, der fremlægger tankevækkende oplysninger, som ikke tidligere har været tilgængelige for offentligheden, ligesom der er uddrag fra Adamskis sidste bog, der ikke blev udgivet, fordi rumbrødrene den gang frarådede ham at udgive den..."
/kmh

Colin Bennett: *Looking for Orthon*, Paraview Press 2002, 224 sider
Bogen kan købes hos SUFOI (se annoncen side 22-23).
Læs bogen og døm selv!

Orthon-bevægelsen – en vanvittig historie i flere akter

Den korte historie om Orthon-bevægelsen – eller den såkaldte "Borup-kreds" – er, at de kom på alles læber og fik massevis af spalteplads i formiddagspressen i efteråret og julen 1967, fordi de forudsagde Jordens undergang "første sekund af første minut af første juledag" 1967. Og for ligesom at understrege, at det var alvor, påbegyndte de bygningen af en underjordisk bunker på marken ved et lille husmandssted i Snekkerup uden for Borup på Sjælland.

AF BENNY CHRISTEN GRANDAHL

Den lange historie er lidt mere omstændelig. Den handler i virkeligheden om tre vidt forskellige og lige vanvittige historier, der blev dygtigt iscenesat og spundet sammen til én stor gang pressesuppe i juledagene i 1967. De kommer her, ligesom jeg til sidst fortæller lidt om, hvad skete med Borup-kredsen efter "Jordens undergang".

Det hele begyndte i England

Det ene del af historien starter i England den 11. april 1961. Her er en ejendomsmægler ved navn Richard Grave ved at rydde op i garagen til et hus, han lige har købt. Da han er ved at smide en gammel, næsten helt sort stregtegning ud, bliver han stoppet af en skikkelse, der blokerer vejen for ham. "Jeg er ham!" siger skikkelsen og rører ved billedet, så glasset splintres, og forsvinder i et orange lysglimt. Da Grave holder armen op for at beskytte sig mod lyset, bliver hans underarm forbrændt.

Efter oplevelsen beholder Grave selvfølgelig billedet, og i dagene efter restaurerer billedet sig selv på mystisk vis. Det viser sig at forestille en engel, der proklamerer Jesu fødsel for hyrderne på marken og bærer titlen "Den første julemorgen".

Pludselig en morgen opdager Grave, at englen på billedet er begyndt at græde. Der løb simpelthen tårer ud af øjnene på englen og ned ad billedet uden nogen påviselig grund.

"De smagte salt og indeholdt en lille smule af urinsyre, ligesom rigtige tårer," kunne man læse i UFO-Nyt i foråret 1966. Samtidig dukker

den underlige skikkelse, som Grave mødte hin aprildag, oftere og oftere op hos Richard Grave. Skikkelsen kalder sig selv for "Sandhed", "Mesteren" eller den universielle forbindelse – "Universal Link". Universal Link bliver navnet på den bevægelse, der opstod omkring Grave og hans usynlige følgesvend.

Det er nemlig kun Grave, der kan se ham, men fra forskellige vidner har man beretninger om, at puderne i sofaen blev presset ned, når Mesteren satte sig, og at Graves undulat ved flere lejligheder havde sat sig – midt i luften – på skuldrene af det usynlige væsen.

En anden hændelse, der i den grad leder tankerne hen på H. C. Andersens "Kejserens nye klæ'r", og som også står omtalt i UFO-nyt i foråret 1966, var, da en journalist spurgte Grave, om han havde fået noget tøj af Mesteren. Ja, men det havde han skam, fortalte Grave, åbnede en æske og trak – ingenting – et stykke usynligt tøj op af den. Som ved en pludselig indskydelse bad Grave om en lighter og satte ild til det usynlige stykke tøj, så journalisten kunne iagttage en brændende flamme, der brændte i den fri luft – som om der var et stykke antændt tøj!

Ved et af sine besøg bekendtgør Mesteren over for Grave, at: "Senest med det første sekund, den første time, den syvende julemorgen fra nu, vil jeg have manifesteret mig gennem en 'atomkerneudvekslingproces'."

Denne udtalelse skulle få stor betydning for en hel kreds af mennesker herhjemme. Ja, faktisk hele to forskellige kredse – men det vender jeg tilbage til om lidt.

The danish connection

Den anden del af historien starter herhjemme, da beretningen om Richard Grave dukker op i kredsen omkring det danske magasin "Psykisk Forum", der blev udgivet af foreningen "Psykisk Orientering" i midten af 60'erne. Her satte en kreds af mennesker, der via Børge Jensen og Jørgen Ellesøe havde berøring med SUFOI's daværende repræsentantskab og redaktionen af UFO-Nyt, sig for at besøge Richard Grave og undersøge hans "syn" og det grædende billede nærmere.

De besøgte Richard Grave og vendte tilbage med den overbevisning, at der var tale om et virkeligt mirakel. I hvert fald udgav de tre hæfter med titlen "Røsten fra himmelen" omkring sagen og dannede den såkaldte "Borup-kreds", der var Universal Links selvudråbte danske afdeling.

I februar 1967 begynder en taxachauffør ved navn Knud Weiking pludselig at høre stemmer fra et mystisk væsen, der kaldte sig Orthon. Du kan læse Weikings egen beretning om hans første møde med Orthon i Erik Borks interview med Weiking andet steds i dette nummer af UFO-Nyt.

Weiking var ikke medlem af Psykisk Orientering, men blev af en kollega henvist til Borup-kredsen, da denne hørte om Weikings oplevelse. Her faldt hans beretning i god jord, og snart blev Weiking udråbt som kredsens danske medie, der havde forbindelse med den samme "mester", som Richard Grave havde i England. "Orthon" begyndte at tale oftere og oftere gennem Knud Weiking og afslørede for Borup-kredsen, at han var den samme som Mesteren, der havde besøgt Grave.

Pudsigt nok havde selveste George Adamski nogle år forinden angiveligt mødt en rummand fra Venus, der også bar navnet "Orthon" – men ingen steder i de eksisterende kilder, synes Knud Weiking eller Borup-kredsen at tage notits af denne "kosmiske" sammenhæng. Det kunne selvfølgelig skyldes, at netop troen på George Adamski i midten af 60'erne endte med at splitte SUFOI i to fraktioner – det SUFOI vi har i dag og H.C. Petersens IGAP, der lever og ånder for Adamski og hans rumfolks visioner.

Dommedag proklameres

Ved en af Orthon-seancerne med Knud Weiking som medie, forklarer Orthon tilhørerne, at den "atomkerneudvekslingproces", der er blevet omtalt over for Grave, er en altødelæggende atomkrig, der vil bryde ud julenat 1967. Alt liv på Jorden vil blive udryddet. Men en lille kreds af rettroende skal skånes, og denne kreds skal reddes af "flyvende tallerkener" og være med til at genopbygge den nye Jord.

Kredsen er naturligvis ingen ringere end Borup-kredsen. På 60 dage skal de fuldføre opbygningen af en bunker, der kan overleve et atomart angreb! Gennem en annonce og noget omtale i formiddagspressen lykkes det at skrabe midler sammen til bygning af bunkeren.

I Snekkerup uden for Borup låner man et stykke jord af en venlig husmand, der jo ikke kan se nogen skade i at låne dem jorden om vinteren.

"Nå, ja – skulle de have haft ret, kunne vi vel være nået at løbe derned juleaften," udtalte husmanden med et glimt i øjet, da Lars K. Lassen, Helmuth Christensen og undertegnede besøgte ham i foråret 1980. Han havde sådan set ikke noget med gruppen at gøre, men kendte et af medlemmerne perifert, hvorfor hans mark var blevet valgt.

Efteråret kommer, og byggeriet går i gang. Man har indkøbt 25 tons bly og en masse træ til bygningsværket – noget af det var sponseret, andet købt for egne og indsamlede penge. Hullet til bunkeren får man gravet med hjælp fra en gravemaskine og en flok rettroende og diverse medløbere med skovle (se foto side 18).

I midten af december begynder man at kunne se enden på byggeriet. Nu mangler der bare at blive rullet en blykappe henover og dænget jord ovenpå, så er man klar til dommedag. I formiddagsbladene diskuterer sagkundskaben, hvorvidt 25 tons bly er nok til at holde den radioaktive stråling fra atombomberne ude. Imens ruller de rettroende blyet på bunkeren og begynder at dænge den til med jord. Så kunne dommedag bare komme an!

Men allerede lillejuleaftensdag får Orthon-folkene dog andet at tænke på. Det var da muligt, at Orthon kunne proklamere dommedag og tilbagelægge distancen fra evigheden og til Jorden, men jordiske bygningsværker har den gode rumgud – eller også er det Weiking – ikke synderlig forstand på: Bunkeren har intet fundament!

Langsomt, men sikkert tvinger vægten af blyet det tynde træskelet, der udgør den atomsikre bunker, i jorden! Hele konstruktionen synker, så bunkeren er reelt set ved at styrte sammen. Dommedag er mindre end 36 timer væk, og det er mere sikkert at være uden for den beskyttende bunker end nede i den.

Orthon – eller nok snarere Weiking - har med andre ord meget store problemer. Noget drastisk må gøres, hvis ikke hele Borup-kredsen skal hænges offentligt ud inden dommedag.

Den opfindsomme musiker

Tredje del af historien tager sit afsæt i Leonardo da Vinci-udstillingen i København i august måned ▶

Der var engang...

▶

1953. Den københavnske musiker Aage Jensen, der også er medlem af Psykisk Orientering og derfor også læser Psykisk Forum, bliver så fascineret af da Vincis forskellige konstruktioner, at han selv begynder at tegne nogle tegninger, der minder meget om den store mesters. I hvert fald laver han en række besynderlige tegninger, der indeholder en masse figurer, heriblandt både en pyramide og noget der minder om en række kinesiske ying og yang-symboler inden i hinanden.

Disse tegninger går han så og kigger på en del år og tænker over, hvad det mon kan være. Pludselig fra januar 1956 begynder der at dukke nogle vers op i hans tanker – "...som impulser, der i versificeret form afsluttes samme dag...," som Aage Jensen beskriver det i bogen "Summa summarum" fra 1969.

"Summa summarum" er også titlen på den rebus, som de mange vers ender med at blive til. Frem til april 1957 bliver det i alt til 81 vers. Med tiden kommer den gode Aage Jensen med diverse personers hjælp, hvoraf de fleste stammer fra kredsen omkring Psykisk Orientering, frem til, hvad rebussen handler om. Den blander både forskellige mystiske detaljer ved pyramiderne, en tre-fire forskellige profetier om Jordens sidste tider og moderne atomteori sammen til noget, der kunne minde om konstruktionsnoterne til intet mindre end en "frienergimotor"! Rebussen og Aage Jensens forskellige tegninger fortæller, hvordan den skal bygges.

Det er således også i Psykisk Forum, der var medlemsblad for Psykisk Orientering, og i nærværende blad, UFO-Nyt, at Aage Jensen læser om både Richard Grave og Borup-kredsen. På grund af en lang række datomæssige sammenfald mellem Graves oplevelser med den mystiske "Mester" og Aage Jensens egne "åbenbaringer", beslutter musikeren at tage kontakt til Borup-kredsen.

Den første kontakt er ikke videre positiv. Børge Jensen, som i øvrigt var redaktør af UFO-Nyt på det tidspunkt, finder hans henvendelse helt irrelevant, men i påsken 1967 får Aage Jensen alligevel "foretræde" for Borup-kredsen, Knud Weiking og senere også Orthon.

Det er et møde, som Aage Jensen forlader med stor mistro til Knud Weikings og især Orthons autenticitet. I bogen "Summa Summarum", der som sagt udkom et par år efter Jordens undergang, skriver han meget klart mellem linjerne, at han mener, at Weiking er en fusker, der ikke har kontakt med noget som helst.

Dommedag er afblæst!

Det var lige præcis Aage Jensen, som Knud Weiking havde i tankerne hin lillejuleaftensdag, da han og de andre i Borup-kredsen måtte sande, at hvis Jorden skal gå under, så blev det ikke i deres egen bunker, de kunne søge tilflugt – og at de var nødt til at gøre noget drastisk for at redde dem selv fra både Jordens undergang og formiddagsbladenes spottende kommentarer.

Om det er skæbnes ironi eller med Orthons mellemkomst, skal jeg lade være usagt, men mærkeligt nok drømmer Aage Jensen en række gange i løbet af december, at Knud Weiking vil opsøge ham, og at han vil være i vildrede og søge hans råd. Da han ikke er Weiking videre venligt stemt, lader han i første omgang drømmen ligge. Senere på måneden forsøger han dog at få budskabet i drømmen frem til Borup-gruppen, først via Børge Jensen og senere ved at forsøge at få en journalist til at skrive om drømmen i formiddagspressen. Da det ikke lykkedes, ender det med, at han langt om længe juleaftens morgen forsøger at ringe til Weiking. Men han tager ikke telefonen.

Det skyldes simpelthen, at den gode Knud Weiking er på vej ud til Aage Jensen! Ganske som i drømmen – som Weiking måske havde fået genfortalt af Børge Jensen, vi ved det ikke – er han i vildrede med, hvordan han skal redde sin flok fra den truende dommedag. Det får de sig så en snak om hen over sofabordet hos Aage Jensen, og med ét går det op for Weiking, at den "atomkerneudvekslingproces", som Orthon – eller var det nu ikke Graves "Mesteren" – har omtalt, slet ikke er en altødelæggende dommedag, men Aage Jensens frienergimotor! Det er simpelthen motoren i en flyvende tallerken, som Orthon efterfølgende beder sine disciple om at bygge. Dommedag er afblæst. I stedet skal de rettroende selv bygge en flyvende tallerken og flyve op til Orthon.

Efter dette klarsyn ringer Knud Weiking straks til Borup og beder Børge Jensen indkalde til pressemøde samme dags eftermiddag! Altså om eftermiddagen juleaftensdag – mindre end 9 timer før den bebudede "Jordens undergang"! Til lejligheden låner han et par af Aage Jensens tegninger og en kopi af "Summa summarum"-rebussen.

Skuffelse og våde fødder

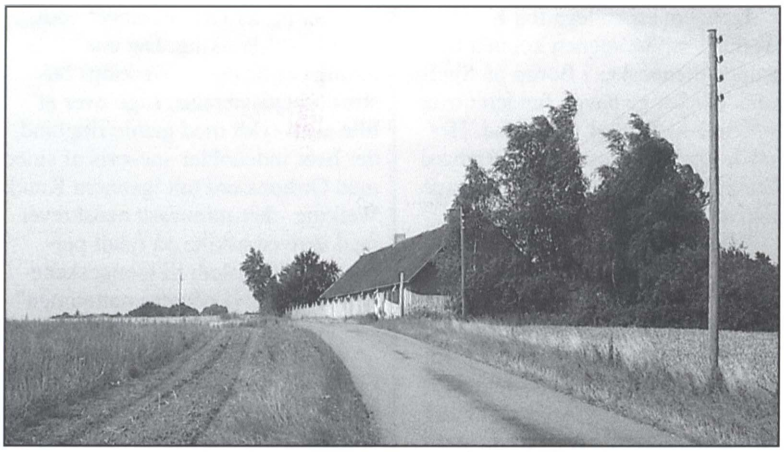
Nu var det jo længe før internettets hurtige nyhedsformidling og nyhedsudsendelser hver anden time på tv, så de omkring tusinde skuffede mennesker, der julenat troppede op ved bunkerruinen i Snekkerup og fik våde fødder, kunne først læse om, hvorfor Jordens undergang ikke rigtigt blev til noget, da de åbnede Ekstra Bladet eller BT anden juledag om morgenen.

Hvis Knud Weiking havde håbet på, at han kunne formilde pressen ved at trække intet mindre end en "frienergimotor" op af sin høje hat og derved afblæse dommedag, ja, så tog han grueligt fejl. Formiddagsbladene kogte over, og overskrifterne lød både "Orthonfolkene går over gevind" og "Det rene nonsens". Der falder således en række knubbede bemærkninger om både "Kejserens nye klæ'r" og Orthon-vanvid.

Borup-kredsen splittes

Ved de kommende møder i Borupkredsen holder Weiking lav profil, men allerede i starten af januar er han tilbage i vanlig stil. Men det kan ikke undgås: Borup-kredsen splittes. Den megen dårlige presseomtale og udeblivelsen af Jordens undergang har fået en stor del af kredsen til at forkaste Weiking og hans Orthon. Nogle vil hellere fordybe sig i det oprindelige, nemlig Graves oplevelser. Andre finder et nyt medie, der også har kontakt til Orthon, og atter andre holder fast ved Weiking.

For Weiking bliver stædigt ved med at holde fast i Orthon – ja, faktisk vedbliver han med at få budskaber fra Orthon frem til slutningen af 1970'erne. En del af den oprindelige Borup-kreds, der fastholder deres engagement i Weiking og Orthon, flytter ind i et gammelt stenbryderhus i "Gåsekrogen" i udkanten af Ebbeskov ved Fakse. Hvor Fakse kalkbrud engang husede sine arbejdere – stenbryderne – udtænkes der nu den ene dommedag efter den anden. Frem til midten af 1971 kan man derfor med jævne mellemrum læse i formiddagspressen, at der nu

Ved Gåsekrogen i Fakse holdt en fraktion af Orthon-bevægelsen til efter den mislykkede Jordens undergang. (Foto: Benny Christen Grandahl)

er fremsat en ny skæringsdato for Jordens undergang – derefter hører man ikke mere til dem.

Orthon fortsætter sit virke

Men Orthon fortsætter som sagt med at komme med meddelelser til Knud Weiking. Da Lars K. Lassen og undertegnede møder ham i hans lejlighed i Brøndby Strand i 1980, har han og hans kone netop afsluttet deres bearbejdelse af de mange års samtaler med Orthon, der først er stoppet ganske få år forinden. Det er blevet til et lille skrift med titlen ”Sejr over død”, som Weiking sælger til os for små 35 kroner.

Der er ikke meget dommedag og mange flyvende tallerkener i det skrift. I stedet finder man en masse udlægninger af forskellige skriftsteder i biblen, lidt omstruktureret kinesisk visdom, en god portion filosofiske betragtninger over dette og hint og en hyldest til kirken og det glade budskab om Jesus og næstekærligheden!

Hvad var det dog, der skete?

I dag, hvor det til jul er 35 år siden, at Jorden ifølge Orthon skulle gå under, kan historien om Orthon-bevægelsen synes temmelig vanvittig. Set i bakspejlet kan man godt få den tanke, at man i Borup-kredsen på snedig vis fik iscenesat andre menneskers oplevelser og tanker, så Borup-kredsen selv blev centrum for al opmærksomheden. I hvert fald var Borup-kredsen gode til at få presseomtale i de år, hvor den kolde krig og frygten for en nært forestående atomkrig havde et solidt tag i danskerne. Dommedag syntes ikke så langt borte dengang, så derfor var man nok mere lydhør over for den slags fantasterier.

Men for Knud Weiking stoppede det ikke der. Ikke nok med, at møderne med Orthon fortsatte nogle år endnu, også hans ”drøm” om den uundgåelige dommedag levede videre. På side 17-19 i dette nummer af UFO-Nyt kan du læse om journalisten Erik Borks møde med Knud Weiking i 1998. Dengang var det ved det forestående årtusindeskifte, at han forventede Jordens undergang!

Om Knud Weiking lever i dag, ved jeg ikke. Hvad der skete med Richard Grave og hans usynlige ven, aner jeg heller ikke. På enkelte websteder nævnes han sammen med Sun Myung Moon fra Moonbevægelsen, uden at der dog synes at være anden sammenhæng, end at Graves møde med ”Mesteren” igen bruges til at understøtte en helt anden historie.

Og frienergimotoren? Ja, så vidt jeg ved, er der aldrig nogen, der forstod princippet bag Aage Jensens frienergimotor – ikke en gang Orthon og heller ikke Niels Bohr, som Aage Jensen ellers forelagde ideen! Man kan læse en hel masse om den og tilblivelsen af tegningerne og rebussen i bogen ”Summa Summarum” fra 1969 af selv samme Aage Jensen - de har den sikkert på biblioteket.

Men ét ved jeg: Jorden består endnu, og vi har næppe hørt den sidste dommedagsprofeti. ❑

Hurra - verden går under!

”De sidste tider er nær!” lyder det med jævne mellemrum fra katastrofegrupper overalt i verden. I en lejlighed syd for København sidder en tilhænger af Orthon-bevægelsen, der er overbevist om, at en atomkrig er forestående, og at flyvende tallerkener vil komme og hente store dele af menneskeheden. I 60'erne byggede bevægelsen en bunker i Borup på Midtsjælland som symbol på den kommende atomkrig. Men i virkeligheden er der tale om et glædesbudskab, forsikrer tilhængerne.

AF ERIK BORK

På bordet foran den 77-årige pensionist Knud Weiking ligger en lille blyskive. Han har slænget den hårdt i bordet, som var der tale om en afgørende trumf i et vigtigt spil kort. I blyet er med tydelige typer skrevet ”Orthon-bunkeren, julen 1967 QRST/PTR”.

Den ældre mand med det godmodige ansigt har talt meget indtil nu. Men pludselig er han stille - så løfter han sin pegefinger.

”Denne samtale mellem dig og mig varer i evighed. I rummet vil denne samtale altid eksistere. Den bunker, vi byggede i 1967, symboliserede den snarlige og verdensomspændende atomkrig. Men intet, der er skabt, er fortabt. Orthon har garanteret, at mindst en milliard mennesker vil overgå til en større fuldkommenhed, så snart krigen bryder ud.”

Siden 1967 har Knud Weiking ▶

Nyreligiøsitet

▶

ifølge sig selv med jævne mellemrum fungeret som medium for et væsen, der kalder sig Orthon. Gennem Knud Weiking har Orthon således bebudet, at denne snart dukker op med et følge af flyvende tallerkener. Budskabet er præcist givet af Orthon:

"Den genkomst, der er blevet lovet og forudsagt til menneskene for 2.000 år siden, og som vil komme til Jorden i min skikkelse, vil finde sted nu. Den Himmelens Hærskare, som kommer, og som vil være omkring hele Jorden for at teleportere de mennesker ud i rummet, som betinger en åndelig mutation, vil være at finde på Sjælland," har Orthon sagt gennem Knud Weiking.

Man kan kalde Orthon-tilhængerne gale. Men i slutningen af 1960'erne troede flere tusinde danskere på budskabet om Orthon-manden og hans flyvende tallerkener, og endnu i dag er Knud Weiking og en snæver kreds af tilhængere stadig overbeviste.

"Det hele er meget logisk, ellers havde vi slet ikke beskæftiget os med det," siger Knud Weiking.

Om natten den 20. februar 1967 kom Knud Weiking hjem efter at have afsluttet aftenens vagt som taxichauffør. Weiking satte sig alene i stuen og røg en cigaret. Pludselig tændtes en væglampe, og en stemme brød stilheden.

"Sluk den cigaret! Jeg vil tale med dig!"

Knud Weiking var lamslået, men i de følgende timer udspandt sig ifølge Weiking en samtale mellem ham og den mystiske stemme, der overbeviste ham om, at noget usædvanligt var i gang.

Igennem en kollega tog Knud Weiking om morgenen kontakt til en gruppe mennesker i Borup på Sjælland, der længe havde funderet over lignende hændelser i England. Her havde en ejendomsmægler, Richard Grave, under oprydning i en garage angiveligt mødt en skikkelse.

"Jeg er ham!" havde skikkelsen sagt - og det blev begyndelsen på flere år med en lang række budskaber fra væsnet, der blev kaldt Mesteren. Et par af de mere konkrete lød:

"Senest med det første sekund af den første time af julemorgen 1967 vil jeg have åbenbaret mig for mit univers ved hjælp af en atomkerneudviklingsproces. Dette er min plan, som er uigenkaldelig."

Og videre: "En større verdenskonflikt vil indvarsle de sidste stadier af den universelle udvikling."

Da Knud Weiking meldte sig i Borup med sine oplevelser, var man her sikre på, at væsnet fra England nu var dukket op i Danmark. I løbet af de næste måneder skulle det med Weikings hjælp vise sig, at gruppens budskaber løb verden rundt.

Knud Weiking stopper en af sine mange piber - de fleste står samlet i en pibeholder ved hans faste plads i lejlighedens udestue. Her bruger Knud Weiking meget tid på at studere filosofi og historie. På væggene i den pertentligt indrettede lejlighed hænger farverige naturbilleder - de fleste malet af datteren i Australien.

Kun to billeder skiller sig ud. De er angiveligt malet i pludselig inspiration af en engelsk kvinde og forestiller et ansigt - smalt med høje kindben, halvlangt hår og skæg, mørke øjne, der sidder dybt i øjenhulerne.

"Det ligner Orthon meget godt," siger Knud Weiking. Det ene af de to billeder hænger i Weikings hustrus arbejdsværelse. Lige over et lille skab fyldt med gamle ringbind, der hver indeholder snesevis af sider med Orthons ord talt igennem Knud Weiking - her minutiøst nedskrevet med skrivemaskine på tyndt pergament: "Budskab til menneskeheden", "Mens vi venter i nattetimen" og "Nøglen".

Allerede ved det første møde i Borup begyndte Orthon, ifølge tilhængerne, at tale gennem Knud Weiking. Når seancerne begyndte, blev Weikings stemme høj, og han mistede tilsyneladende kontrollen over sine ord. Orthons taler kunne vare fra minutter til timer.

"Mit navn er faktisk for jer Orthon, men den Højeste Høje, Eneste Ene, Sandeste Sande er repræsenteret gennem mig," sagde stemmen ved det første møde.

I de følgende måneder rejste Knud Weiking rundt i landet, og på offentlige møder talte Orthon til de fremmødte. Alle budskaber blev optaget på bånd og omhyggeligt skrevet ned.

I hele Danmark blev tilhængerne hurtigt kendt som "Orthon-gruppen", eller "Universal Link", og den stadige strøm af budskaber blev udgivet i pjecer med titlen "Røsten fra Himmelen".

"Det var en dejlig tid," husker Knud Weikings kone, "men også en hård tid".

Søndag den 24. september 1967 kunne man i dagspressen læse følgende annonce:

"Har du tænkt over, hvor mange mennesker der over hele Jorden har set de såkaldte flyvende tallerkener (...) Er du angst for din tidsalder - og kan du ingen sund fornuft finde, da råder jeg dig til at se nærmere på dette problem. Ønsker du hjælp og vejledning, da kan du henvende dig til mit center i Borup. Her ligger hele filosofien bag de flyvende tallerkener klar for dagen. Det er et budskab til menneskeheden, der kommer menneskeheden ved, især i den tid, du lever i."

Annoncen var indrykket af Orthon-tilhænger Jørgen Ellesøe og henviste til en postboks på Universal Link i Borup.

Det var årene, hvor rumkapløbet var på sit højeste, og hvor Den kolde Krig rasede. Netop i dagene op til Orthon-annoncen dræbtes 400 amerikanske marinesoldater ved et kæmpeslag i Vietnam, og Sovjetuni-

På få uger byggede Orthon-tilhængerne i 1967 en bunker på Midtsjælland. De var overbeviste om, at flyvende tallerkener ville evakuere dele af menneskeheden, når den forestående atomkrig gik i gang. Et væsen ved navn Orthon havde fortalt dette gennem Knud Weiking. Der blev gravet et seks meter dybt hul, hvori man rejste de trækonstruktioner, som skulle holde vægge, skillerum og tag på plads. Oven på det hele blev der anbragt 25 tons bly. (Foto: Scanpix Nordfoto)

onen øgede samtidig leverancerne af våben til Nordvietnam. Over 550 atombombesprængninger havde fundet sted her 22 år efter, at USA havde sprængt den første i en ørken i New Mexico. Verden gispede efter vejret. Omkring denne tid begyndte Knud Weiking gentagne gange at modtage en mærkelig besked fra Orthon.

"Orthon ønskede 25 ton bly valset ud i fire millimeters tykkelse. Jeg kunne ikke forstå, hvad det skulle bruges til og forsøgte at ignorere det. Men jeg blev overtalt af en anden i gruppen, og vi bestilte blyet," fortæller Knud Weiking i dag.

"Netop da blyet var leveret, kom Orthon med nogle præcise mål på tømmer, og vi fik at vide, at vi skulle flytte 8.000 tons jord. Kort efter blev jeg af Orthon dirigeret ud på en mark, og her blev jeg sat til at udmåle afstande. Først da blev vi klar over, hvad det hele drejede sig om," fortæller Knud Weiking og kaster den lille blyplade med Orthon-bunker-inskriptionen ud på bordet.

"Orthon beordrede os til at bygge et atomsikkert rum til 70 gravide kvinder og børn inden den 22. december 1967. Gravemaskinen kom den 8., så vi havde meget travlt," husker Knud Weiking.

På få uger skaffede Orthon-folkene omkring 200.000 kroner fra givere overalt i landet, og hele pressen fulgte intenst med i bunkersprojektet, der blev kædet sammen med det varsel, som Richard Grave havde modtaget nogle år forinden i England:

"Senest med det første sekund af den første time af julemorgen 1967 vil jeg have åbenbaret mig for mit univers ved hjælp af en atomkerne-udviklingsproces."

"2.000 danskere tror på verdens undergang i atomkrig", skrev Ekstra Bladet på sin spiseseddel, og da Dagbladet i Ringsted interviewede en af tilhængerne ved navn Børge Jensen om, hvad der ville ske, hvis atomkrigen ikke blev til noget, svarede han, at "så er der sket et mirakel".

Men den 22. december, da bunkeren omtrent var færdig, fik gruppen angiveligt besked fra Orthon om at aflåse og forlade stedet. Ingen benyttede nogensinde beskyttelsesrummet, og det eneste, der kom fra himmelen julemorgen 1967, var spredte byger - til stor fryd for dagspressen.

I dag siger Knud Weiking, at pressen misforstod budskabet, og at bunkersbyggeriet kun var en symbolsk handling.

"Bunkeren skulle symbolisere en kommende atomkrig, men der var ikke tale om, at krigen ville begynde den pågældende morgen. Den atomkerne-udviklingsproces, som Orthon talte om skulle finde sted, var blot et udtryk for, at videnskaben omkring dette år havde udviklet atombomberne så meget, at de havde kraft til at ødelægge hele Jorden, når den tid kommer," siger Knud Weiking.

Ifølge Orthons forudsigelser er der ingen tvivl om, at det kosmiske indgreb sker en dag.

"Tidernes ende er nær," har Orthon-stemmen sagt ved flere lejligheder, og det vil ikke gå stille af, spår Orthon.

"Vi vil foretage en ting med Jorden, som menneskene ikke drømmer om (...) Dette må ikke bekymre jer. Alt hvad vi foretager os, er ud fra kærlighedens og nådens princip."

Uden at Knud Weiking vil sætte en præcis dato på, hvornår alt dette indtræffer, er han dog temmelig sikker på, at det vil ske inden århundredets udgang - altså inden for det næste halvandet år.

"Der skal ske nogle kosmiske apokalypser for, at hele universet kan køre rundt. Somme tider ser vi eksplosioner i universet, og nu er turen kommet til os. Det er ikke tragisk - det er smukt. Vi forsvinder ikke, for det er ikke en undergang, men en overgang i lys, tid og rum. Orthon har lovet, at mange af os kommer over i andre verdener, hvor vi udvikles til større fuldkommenhed og forståelse. Resten af os bliver genfødt på Jorden i andre tider," forklarer Knud Weiking og bedyrer, at Orthon-filosofien også hænger sammen med kristendommen.

"Buddha og Kristus er én og samme person. Jeg lod mig inkarnere først som Buddha for at give Østens folk mit budskab, og derefter som jøde for at give Vestens folk det," har Orthon sagt. Og et andet sted:

"Vi vil komme og sætte de flyvende tallerkener på Midtsjælland på en sådan måde, at hele menneskeheden bliver klar over deres eksistens (...) Jeg er livet og sandheden."

Er det ikke ubehageligt at sidde inde med en sådan viden?

Knuds kone ryster på hovedet: "Nej, slet ikke. Vi er jo privilegerede, fordi vi har fået et budskab til menneskene, der gør, at de bliver lutrede - vi giver folk håb igen," siger hun og serverer kartoffelfrikadeller og vegetarleverpostej.

I dag er der kun en lille håndfuld medlemmer af Orthon-bevægelsen tilbage i Danmark. Orthon-bunkeren blev fjernet i 1970 på forlangende af myndighederne. ❑

25. september 1967

Universal Link og de flyvende tallerkener?

I anledning af de seneste pressemeddelelser om henvendelse til Universal Link, Postbox 13, Borup, hvis man ønsker at kende sandheden om de »flyvende tallerkener«; skal SUFOI og UFO-nyt herved meddele, at vi på ingen måde står bag denne oplysning, endsige billiger dette træk fra Universal Link's side.

I de af UL indtil nu udsendte pjecer forekommer intet konkret bevis for, at Universal Link kender sandheden om UFO-erne, snarere tværtimod.

UFO-nyt står heller ikke bag de såkaldte »fortrolige meddelelser«, der i den senere tid er blevet udsendt til en del af bladets læsere.

UFO-nyt kan samtidig meddele, at Børge Jensen, grundet sit arbejde i UL-centret, er udtrådt af UFO-nyts redaktion.

F. P.

I UFO-Nyt nr. 5, 1967, (udkom i september) kunne man på midteropslaget læse denne pressemeddelelse, hvor SUFOI's daværende formand Frank Pedersen på SUFOI's vegne tager afstand fra Universal Link og Børge Jensens aktiviteter i bevægelsen.

Kommentar:

Artiklen blev første gang bragt i Berlingske Tidende torsdag den 21. maj 1998. Som bekendt gik Jorden ikke under ved århundredets udgang, som forudsagt af Knud Weiking.

Læs mere om Orthon-bevægelsen i: Willy Wegner: *UFOer over Danmark. Bind 2: 1965-1990*, side 25-36

Hvem står bag de makabre kvæglemlæstelser?

Det er et af ufologiens store problemer, at man i langt de fleste tilfælde står uden fysiske beviser. Anderledes forholder det sig mht. de mystiske kvæglemlæstelser. Her står man bogstavelig talt med tonsvis af mere eller mindre makabert bevismateriale.

AF PEDER SCHULTZ

FOTOS: NATIONAL INSTITUTE FOR DISCOVERY SCIENCE

De første tilfælde af kvæglemlæstelser dukkede op i det sydvestlige USA i begyndelsen af 60'erne. Farmere begyndte at finde dødt kvæg, hvor organer tilsyneladende var fjernet med kirurgisk præcision. De organer, der oftest var fjernet, var øjnene, tungen, vævet omkring munden og kønsdelene. Nogle dyr var øjensynligt også blevet tømt for blod. På billederne til denne artikel ses typiske eksempler på lemlæstelserne. Organerne var fjernet med så stor præcision, at der umuligt kunne være tale om rovdyr, som havde spist af dyrene.

Desuden var mange af de dyr, som man fandt lemlæstet, blevet set sunde og raske dagen forinden, og den nøjagtige dødsårsag kunne i ingen af tilfældene fastslås.

En af de første teorier om, hvem der står bag disse mystiske drab og lemlæstelser, pegede på satanister. Teorien var, at lemlæstelserne var udført som led i en eller anden form for satanistisk ritual. Denne teori passede dog dårligt til kendsgerningerne. I ingen af tilfældene var der blevet fundet spor af mennesker eller køretøjer i nærheden af det dræbte kvæg. Selv ikke i de tilfælde, hvor de døde dyr blev fundet i sne eller mudder, fandt man nogen form for spor. Desuden forekom lemlæstelserne over et geografisk meget stort område, hvilket betød, at den påståede kult skulle være usædvanlig mobil.

I slutningen af 70'erne begyndte kvæglemlæstelser for alvor at tage til i omfang. Hvor man før stod med ret få isolerede tilfælde, begyndte farmere nu at finde op til 5-7 døde dyr på deres marker, når de om morgenen ville inspicere fritgående kvæg Dette betød, at kvæglemlæstelserne nu var gået fra at være blot et mysterium til en direkte økonomisk trussel imod flere farmeres eksistens. Dermed blev kravet om, at myndighederne gik ind i sagen, også mere presserende. Og med nogen modvilje begyndte myndighederne da også at efterforske sagerne. Hidtil havde man fra officiel side afvist, at lemlæstelserne skulle være andet end diverse rovdyrs værk.

Betjenten undersøger en ko under en bølge af kvæglemlæstelser i New Mexico i 1970'erne.

Med politiets og dyrlægers hjælp begyndte man nu de første systematiske efterforskninger af kvæglemlæstelser. Politiets efterforskning af området omkring dræbte dyr afslørede hverken spor af mennesker eller rovdyr. Obduktionen af de dræbte dyr afslørede derimod nogle uhyre interessante detaljer. For det første bekræftede de, at fjernelsen af organer i de fleste tilfælde var sket med en kirurgisk præcision. Fx var tungen ofte fjernet komplet, hvilket krævede et præcist indgreb langt ned i dyrets hals. Et rovdyr ville typisk blot have flået det forreste af tungen ud. Desuden syntes sårrandene at være svejset sammen på en måde, der pegede på, at indgrebene var foretaget med en laser.

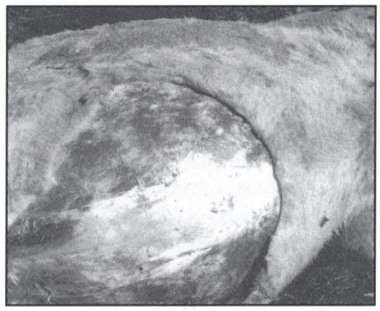
Det mest interessante var dog de sekundære kvæstelser, som man fandt på meget af det dræbte kvæg. Foruden de præcist påførte lemlæstelser havde mange af dyrene brækkede knogler og store blodansamlinger under huden. Disse sekundære kvæstelser var ifølge dyrlæger typisk dem, man vil finde hos et dyr, der er faldet fra en betydelig højde. Dette syntes at pege på et ret klart scenario for, hvordan lemlæstelserne var gået for sig. De enkelte dyr var åbenbart blevet dræbt et sted på marken og derefter bragt om bord på en form for luftfartøj. Her var organerne så blevet fjernet, og efterfølgende var kadaveret åbenbart blevet dumpet på et tilfældigt sted.

Det var dog ikke i alle tilfælde, at kadaverne syntes at være dumpet på tilfældige steder. En morgen fandt en farmer i det sydvestlige USA således en død og lemlæstet tyr kun få meter fra indkørslen til gården. Tyren havde dagen forinden græsset på en mark adskillige kilometer borte. Farmeren og hans hustru mente begge, at kadaveret var blevet smidt så tæt på deres gård som en advarsel om ikke at "interessere" sig for meget for sagen. Samtidig mente de, at ikke-jordiske væsner kunne stå bag.

Denne teori var de ikke ene om. Under den nye bølge af kvæglemlæstelser var der i mange tilfælde blevet observeret mystiske lys på

himlen i de perioder, hvor der var forekommet lemlæstelser. Dette førte til, at ufoer for alvor begyndte at blive sat i forbindelse med kvæglemlæstelserne.

Der foreligger et stort antal ufo-observationer i de områder, som er blevet særligt hjemsøgt af kvæglemlæstelserne. En af de mest spektakulære blev gjort af en jæger ved højlys dag. Den pågældende jæger bevægede sig igennem et øde område, da han pludselig blev opmærksom på en høj skinger lyd, der syntes at komme fra et sted over jorden. Han kunne dog ikke se noget objekt, hvorfra lyden kunne stamme. I stedet blev han opmærksom på en ko, der svævede frit i luften under det sted, hvor den mystiske lyd kom fra. Det forekom jægeren, at koen blev trukket op imod et usynligt, flyvende objekt. Han rettede derfor sin jagtriffel imod det punkt i luften, hvor lyden syntes at komme fra, og afgav en serie skud. Efter det sidste skud, ophørte lyden, og koen faldt uskadt til jorden.

Det skal dog også nævnes, at flere vidner hævder at have observeret mystiske sorte, lydløse helikoptere i området. Et vidne hævder, at en helikopter fløj over ham i så lav højde, at han følte lufttrykket fra rotoren. Men vidnet påstår, at han ikke hørte den mindste motorlyd fra helikopteren, der heller ikke bar nogen form for identifikation.

Disse observationer har givet anledning til diverse konspirationsteorier omkring det amerikanske militærs indblanding i kvæglemlæstelserne. Det er dog svært umiddelbart at se, hvilken interesse det amerikanske militær skulle have i at indsamle øjne, tunger og kønsdele fra kvæg. Desuden er det ting, som ville kunne skaffes langt lettere og mindre opsigtsvækkende fra slagterier.

Nogle ufologer har fremsat den teori, at ikke-jordiske væsner står bag sagen. De er i besiddelse af en avanceret camouflageteknik og kan camouflere deres rumskibe som jordiske luftfartøjer - alt sammen i den hensigt at skabe forvirring omkring sagen.

Man kan altså konkludere, at der er en sammenhæng mellem ufoer og den mystiske "høst" af organer fra kvæg. Alt tyder på, at gerningsmændene opererer fra luften og råder over en meget avanceret teknologi.

Indtil nu er der registreret over 8.000 tilfælde af kvæglemlæstelser. Uden tvivl har en vis procentdel af disse en naturlig forklaring. Men det efterlader stadig et enormt antal uopklarede tilfælde.

I begyndelsen af 2002 blev USA igen ramt af en bølge af kvæglemlæstelser. Dette har igen rejst krav om, at myndighederne endelig finder en forklaring. På det seneste er FBI gået ind i sagen. Det skal dog tilføjes, at FBI har givet udtryk for den størst mulige skepsis over for nogen form for indblanding af ufoer. FBI koncentrerer udelukkende efterforskningen omkring jordiske beboere. Hvor langt de så kommer på grundlag af denne teori om gerningsmændenes natur, må tiden vise. ❑

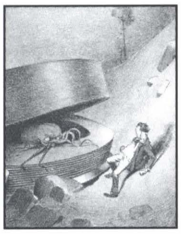
Kilder:

Linda M. Howe: *Alien Harvest* (1993)
Diverse artikler

Hvilken forbindelse er der mellem uidentificerede helikoptere og kvæglemlæstelser?

Nye materialer

Klodernes Kamp

For 25 år siden udsendte SUFOI radiohørespillet *The War of the Worlds* (Klodernes Kamp) på kassettebånd. Flere læsere har efterspurgt båndet, som længe har været udsolgt. Nu kan vi igen tilbyde den historiske optagelse – denne gang på en cd.

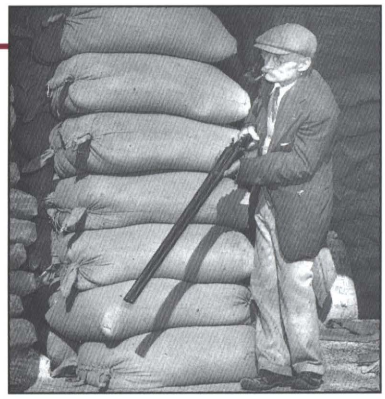

Orson Welles i studiet under udsendelsen af historiens mest berømte hørespil.

Den 30. oktober 1938 begyndte CBS Radio i New York den ugentlige udsendelse med radiohørespil under fællestitlen Mercury Theatre on the Air. Denne dag var det Orson Welles, som stod bag en nyskrevet udgave af H. G. Wells' klassiker "The War of the Worlds".

Mere end to millioner lyttede til historien om, hvordan fjendtlige marsboere lander i New Jersey og invaderer Jorden.

Hørespillet var så realistisk og dramatisk, at mange lyttere glemte, at der var tale om fiktion. De tabte hovedet og tog haglgeværet frem for at imødegå truslen fra rummet.

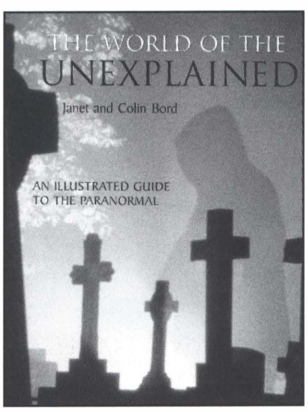
Bevæbnet med et haglgevær afventer 76-årige William Dock i New Jersey marsboernes invasion.

Hør det originale hørespil The War of the Worlds på cd.
Varighed: 51 min.
Pris kr. 88,00
(bestillingsnr. L-003)

Vores forunderlige verden

I 1998 udkom et pragtværk af en bog, nemlig Janet og Colin Bords *The World of the Unexplained - An illustrated guide to the paranormal.* Ægteparret Bord er indehavere af billedbureauet "Fortean Picture Library", som har specialiseret sig i billeder fra mystikkens verden. Og det kan man se i denne bog. Det er simpelthen en smuk bog om alle mulige mystiske hændelser og fænomener mellem himmel og jord. Bogen giver en glimrende introduktion til mystikkens verden i en velafbalanceret tone, hvor der også er plads til afsløring af svindelnumre. Bogen udkom i 1998 og har længe været udsolgt, men **SUFOI har sikret sig nogle få signerede, indbundne eksemplarer direkte fra forfatterne. Så skynd dig at bestille dit unikke eksemplar!**

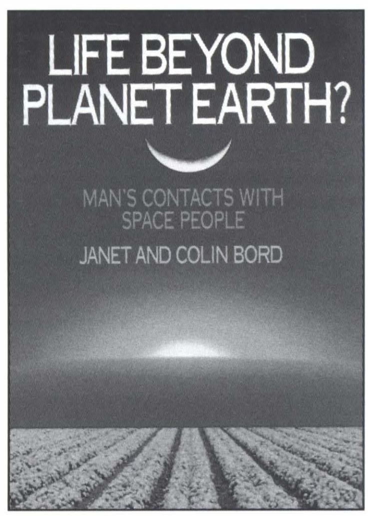

The World of the Unexplained, 176 sider, rigt illustreret, stort format og indbundet. ***Kr. 298,00***
(bestillingsnr. B-040)

Er der nogen?

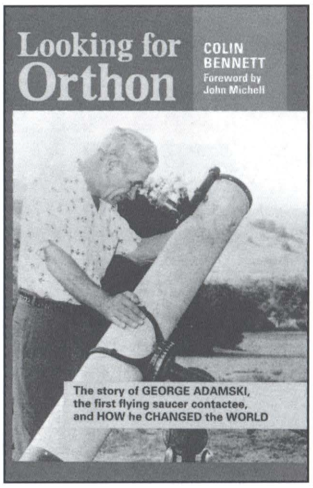
Hvad har videnskaben gjort for at finde liv i rummet? Og hvad fortæller folk, efter de har mødt folk fra andre verdener? *Life Beyond Planet Earth?: Man's Contact with Space People* omhandler vores søgen efter intelligent liv i verdensrummet – fra det videnskabelige til det bizarre. Bogen er skrevet af Janet og Colin Bord. Den udkom i 1991 og har længe været udsolgt, men **SUFOI har sikret sig nogle få signerede, indbundne eksemplarer direkte fra forfatterne. Skynd dig at bestille et unikt eksemplar!**

Life Beyond Planet Earth?, 238 sider, rigt illustreret og indbundet.
Kr. 328,00
(bestillingsnr. B-041)

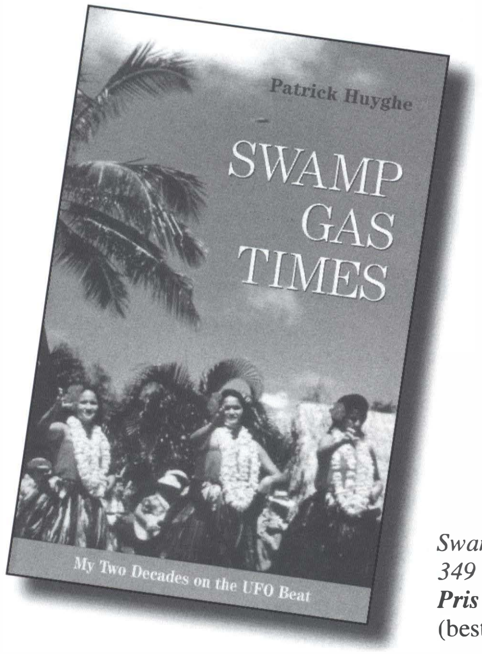

På sporet af Orthon

Looking for Orthon er en ny engelsksproget bog om kontaktpersonen George Adamski. Det er historien om verdens første kontaktperson. Bogen viser ham som en seer, der forvandlede verden, men forkludrede sit liv.

Looking for Orthon, 224 sider.
Kr. 228,00
(bestillingsnr. B-043)

Swamp Gas Times, 349 sider.
Pris kr. 255,00
(bestillingsnr. B-042)

Ufoer gennem 20 år

I mere end 20 år har journalisten Patrick Huyghe skrevet om ufoer i bl.a. New York Times, Omni, Science Digest og Newsweek. I bogen *Swamp Gas Times – My Two Decades on the UFO Beat* er de bedste artikler samlet og opdateret – og det er virkelig både underholdende og meget informativ læsning, hvor selv garvede ufointeresserede finder nyt om mange klassiske hændelser.

Tilbud og nyheder til læserne

Alle varer kan bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 19,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: ______________________________

Adresse: ______________________________

Send venligst de afkrydsede varer:

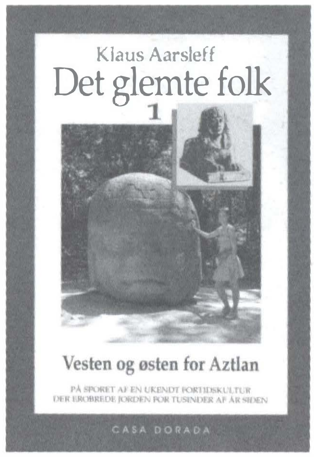
- ❍ **Det glemte folk (2 bind)** Kr. 298,00 *Nu igen på lager*
- ❍ **UFO-plakat.** Kr. 49,00
- ❍ **Mysterious Spheres (musik CD).** Kr.129,00
- ❍ **UFO-Nyt (14 årgange).** Kr. 1.238,50
- ❍ **UFO-Nyt (30 gamle numre).** Kr. 90,00
- ❍ **UFO-Vision (6 numre).** kr. 198,00
- ❍ **UFO'er - Tæt på et mysterium.** kr. 90,00 (Video)
- ❍ **The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters (bog).** Kr. 298,00
- ❍ **The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters (cd-rom).** Kr. 149,00
- ❍ **The Mysterious Spheres (video).** Kr. 120,00
- ❍ **Moving Images Volume II (video).** Kr. 120,00
- ❍ **The World of the Unexplained.** Kr. 298,00 *Nyhed*
- ❍ **Life Beyond Planet Earth?** Kr. 328,00 *Nyhed*
- ❍ **Swamp Gas Times.** Kr. 255,00 *Nyhed*
- ❍ **Looking for Orthon.** Kr. 228,00 *Nyhed*
- ❍ **The War of the Worlds.** Kr. 88,00 *Nyhed*
- ❍ Introduktionsabonnement på UFO-Nyt årgang 2002. Kr. 197,00

Til det samlede beløb lægges kr. 19,00 i porto/ekspedition

På rejse i mystikkens verden

Nu kan vi igen tilbyde Klaus Aarsleffs velskrevne og spændende værk "Det glemte folk".

Fra rejser i USA, Mellemamerika og Middelhavslandene fortæller Klaus Aarsleff om oplevelser, indtryk og møder med spændende mennesker. Rejserne former sig som en jagt på sagn og fortidsgåder, der peger tilbage mod et ukendt folk. Det var et folk, der kunne udrette forbløffende ting, og som oprettede kolonier i fjerne afkroge af kontinenterne. De byggede vældige templer og skabte sælsom kunst for op mod 10.000 år siden.
Indhold: Sagnet om landet der gik under • Anasazi- og hopifolket i USA • Olmekernes gåde • Kloderne i Costa Rica • Søkongernes kort fra før Syndfloden • En ufattelig stenplatform i Libanon • Sfinxens og pyramidens hemmelighed • Templet fra tidernes morgen • Kalenderhuset fra Løvens tidsalder • Maltas mysterier • Atlantis, Aztlan, Aland... • 10.000 år gammel hukommelse

Det glemte folk 1
Vesten og østen for Aztlan
140 sider. Rigt illustreret.

I Peru og Bolivia fandt de europæiske skattejagere mere guld og sølv end noget andet sted på kloden. Men de fandt også templer, mure og ruiner fra en gådefuld kultur. Det var en kultur, der allerede var ældgammel, da inkafolket opstod omkring år 1200. Deres templer skar de ud i bjergene, eller de byggede dem af gigantiske, planslebne sten. Ingen har endnu været i stand til at forklare, hvordan de bar sig ad. Måske ligger deres vigtigste byer endda den dag i dag skjult i Amazonas...
Indhold: Oberst Fawcetts mærkelige statue • En kulturpark fra urtiden? • Ørkenens store billedbog • Nazcas uforklarlige tegninger • Det barberede bjerg • Højslettens templer, som guderne skabte • Facetslebne klipper og grotter • Ad farlige veje • På smuglertogt til Cuzco • Regnskovens glemte by • Pyramiderne ingen endnu har besøgt

Det glemte folk 2
Andesbjergenes gåder
138 sider. Rigt illustreret.

Det to bind sælges samlet for kun kr. **298,00**. Normalprisen er kr. 372,00.

Bøgerne bestilles ved at bruge kuponen på side 23 eller ved at indbetale kr. 298,00 + kr. 19,00 i ekspedition/porto - **i alt kr. 317,00** - på giro 9 11 77 25, **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**. Bestillingsnr. B-031.

I 30 år har Klaus Aarsleff rejst over hele jordkloden for at undersøge paranormale fænomener, fortidsgåder og underlige fællestræk mellem myter og tidlige kulturdannelser.